

ΠΥΡΡΟΣ

Δυναμική
Επικοινωνία

319 - 272 π.Χ.

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 32, 106 83 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ.: 210-8233830, FAX: 210-8238468 - ΕΤΟΣ 9^ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 45 - ΑΠΡΙΛΙΟΣ, ΜΑΪΟΣ, ΙΟΥΝΙΟΣ 2009 - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 1,50 ΕΥΡΩ

SOUTH STREAM & NABUCCO στην Πέρδικα!

ΑΓΩΓΟΙ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ ΣΕ ΠΕΡΙΟΧΗ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΚΑΛΛΟΥΣ

ΚΑΡΑΒΟΣΤΑΣΙ ΠΕΡΔΙΚΑΣ.
ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΟΜΟΡΦΙΑ.
ΑΥΤΗ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΟΥΝ;

Κανείς δεν αρνείται ότι η χώρα μας μπορεί να μπει με σημαντικό ρόλο στο ενεργειακό "παιχνίδι" της Ευρώπης, με τους αγωγούς φυσικού αερίου (South Stream και Nabucco), οι οποίοι διέρχονται από την Ελλάδα, με προορισμό τις χώρες της νότιας και κεντρικής Ευρώπης.

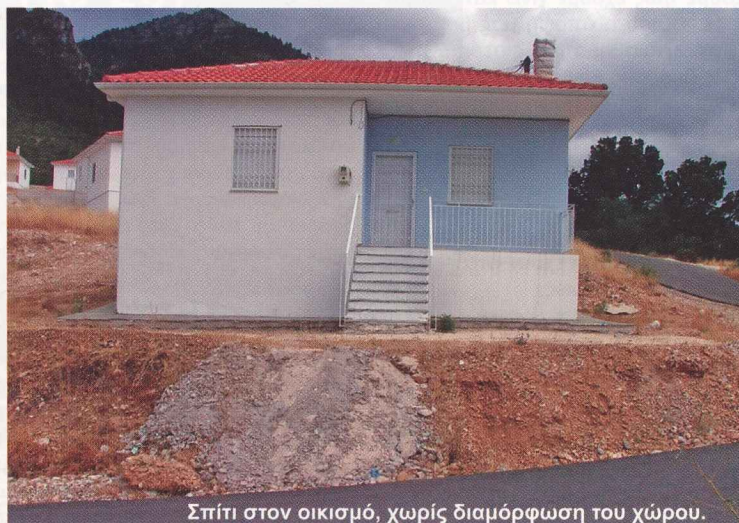
Ο ρόλος αυτός, όμως, πρέπει να ασκηθεί με απόλυτο σεβασμό προς το φυσικό περιβάλλον, κάτι που δεν συμβαίνει, προς το παρόν, σε ό,τι αφορά την Ήπειρο. Η **Δημόσια Επιχείρηση Αερίου (ΔΕΠΑ)**, η οποία έχει αναλάβει αυτή

την ευθύνη, αναζητώντας θέσεις στις Θεσπρωτικές ακτές προσθαλάσσιων των αγωγών και κατασκευής του εργοστασίου συμπίεσης του αερίου για Ιταλία, έχει καταλήξει στις **παραλίες της Πέρδικας**, μιας περιοχής, η οποία έχει χαρακτηριστεί **ιδιαιτέρου φυσικού κάλλους** και με αναπτυσσόμενο τουρισμό.

Το γεγονός αυτό δημιούργησε αντιδράσεις στους τοπικούς φορείς και στους φορείς των αποδήμων, οι οποίοι είναι αντίθετοι στην επιλογή της συγκεκριμένης περιοχής, προτείνοντας παράλληλα εναλλακτικές θέσεις. Το καλοκαίρι προβλέπεται "θερμό" στη Θεσπρωτία για το συγκεκριμένο θέμα, ενώ τη σκυτάλη για το ερχόμενο φθινόπωρο στην Αθήνα παραλαμβάνουν η **Πανεπιστημιακή Συνομοσπονδία Ελλάδος** και η **Αδελφότητα Πέρδικας**, με τη διοργάνωση σχετικής ημερίδας.

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΩΣΤΑ ΓΑΒΡΙΗΛ
► ΣΤΗ ΣΕΛ. 5

ΟΙ ΠΥΡΟΠΛΗΚΤΟΙ ΣΤΗΝ **ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ ΠΩΓΩΝΙΟΥ**
ΑΚΟΜΗ ΝΑ ΜΠΟΥΝ ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΟΥΣ!
10 χρόνια στο περίμενε...

Σπίτι στον οικισμό, χωρίς διαμόρφωση του χώρου.

Τον Αύγουστο του 2000 το ακριτικό Πωγώνι θρήνησε την καταστροφή από πυρκαγιά της Αγίας Μαρίνας. Χάθηκε το χωριό και μαζί του ανθρώπινες ζωές. Όπως καταγγέλλουν στην εφημερίδα μας Αγιομαρινιώτες, δέκα χρόνια πέρασαν από τότε και οι κάτοικοι εξακολουθούν να υποφέρουν. Η Πολιτεία εξήγγειλε τη δημιουργία πρότυπου και παραδοσιακού οικισμού. Αντ' αυτού έγιναν κατοικίες τύπου Α, οι οποίες δεν έχουν παραδοθεί ακόμη, γιατί υπάρχουν ατέλειες, που κάνουν αδύνατη την κατοίκηση. Αλλά 15 σπίτια είναι στον προγραμματισμό, αλλά δεν κατασκευάζονται, με το αιτιολογικό ότι καθυστέρησε η υποβολή δικαιολογητικών, λόγω χειμώνα, από τους δικαιούχους. Και σαν να μην έφταναν αυτά, ζητούν από τους κατοίκους χρήματα για τα οικοπέδά τους! Τι θα γίνει, αναρωτιούνται οι πυρόπληκτοι. Αρκετοί έχουν φύγει από τη ζωή, χωρίς να μπουν στα σπίτια τους. Θα πεθάνουμε όλοι και μετά θα τα παραδώσουν;

► ΣΕΛ. 4

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ 12 & 13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2009 ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΤΟ ΚΑΤΡΑΚΕΙΟ ΝΙΚΑΙΑΣ

Η Πανεπιστημιακή Συνομοσπονδία Ελλάδος διοργανώνει, στο Κατράκειο Θέατρο Νίκαιας, διήμερο Ηπειρωτικό Πολυθέαμα, με τη συνεργασία του Δήμου Νίκαιας, στις 12 και 13 Σεπτεμβρίου 2009 και ώρα 8.30 μ.μ. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει:

Σάββατο 12 Σεπτεμβρίου:

Ερμηνευτές του "έντεχνου" ρεπερτορίου σε Ηπειρώτικα παραδοσιακά τραγούδια. Συμμετέχουν: Ελένη Δήμου, Γιώργος Μεράντζας, Δημήτρης Υφαντής, Κώστας Μάντζιος, Κώστας Λεοντίδης.

Κυριακή 13 Σεπτεμβρίου:

Παραδοσιακή βραδιά. Συμμετέχουν: Η χορωδία της Π.Σ.Ε., το Πολυφωνικό της Αδελφότητας Αετόπετρας Δωδώνης, τα

χορευτικά συγκροτήματα των Αδελφοτήτων Αετόπετρας και Λιθίνου Ιωαννίνων, του Συλλόγου Ηπειρωτών Θριασίου Πεδίου, του Συλλόγου Ηπειρωτών Χαϊδαρίου, του Πνευματικού Κέντρου Δήμου Νίκαιας και του Συνδέσμου Ηπειρωτών Πειραιά.

Τραγουδούν: Αντώνης Κυρίσης, Στυλιανός Μπέλλος, Ηλίας Κόντης, Λευτέρης Κωνσταντίνου, Δημήτρης Τζουμερκιώτης, Κώστας Μήτσης, Βαγγέλης Κώτσου, Δάφνη Νικολάου.

Παίζουν οι μουσικοί: Πέτρος Λούκας Χαλκιάς, Μπάμπης Χαλκιάς και Πέτρος Χαλκιάς κλαρίνο, Αχιλλέας Χαλκιάς βιολί, Αθανάσιος Μαρκόπουλος λαούτο και Θεόδωρος Μπαλντούμας ντέφι.

Στο τέλος κάθε παράστασης ακολουθεί Ηπειρωτικό γλέντι με τον Πέτρο Λούκα Χαλκιά. Είσοδος ελεύθερη.

Ηπειρώτες και φίλοι της Ηπείρου καταθέτουν τις προσωπικές τους απόψεις για θέματα που τους συγκινούν και τους ενδιαφέρουν.

Με τον ΧΑΡΗ ΜΑΥΡΟΜΑΤΗ*

Εμείς που προερχόμαστε από διάφορες περιοχές του γεωγραφικού διαμερίσματος που αποκαλείται 'Ηπειρος και που δεν ζούμε σ' αυτές, αλλά κάπου αλλού, εξελισσόμαστε με την πάροδο του χρόνου, ιδιαίτερα όταν νομίζουμε πως έχουμε γίνει κάτι και ότι ως εκ τούτου η άποψή μας βαρύνει, είτε σε συναισθηματικούς περιπατητές στους δρόμους των αναμνήσεών μας, είτε σε κριτές με άποψη αυθεντίας για τις συμπεριφορές των ανθρώπων που εξακολουθούν να μένουν εκεί, είτε, ακόμη, σε συμβούλους και καθοδηγητές της ζωής τους, χωρίς να παίρνουμε υπόψη τις ισορροπίες και τους κανόνες αμοιβαιότητας που έχουν αναπτυχθεί στις τοπικές κοινωνίες.

Θίγουμε, επίσης, τη φυσική ροή διαμόρφωσης του γηγενούς πολιτισμού, γιατί νομίζουμε ότι η έστω και ελκυστική αγάπη μας για τους τόπους καταγωγής μας - γιατί η αγάπη αυτή δεν είναι πάντοτε απαλλαγμένη από συμπεριφέροντα - είναι ικανή για να αποτελέσει αυτόνομο και επαρκές κίνητρο και αφορμή για παρεμβάσεις στους όρους και στις διαστάσεις της ζωής των ντόπων.

Για το λόγο αυτό πολύ το σκέφτηκα, αν θα έπρεπε να ανταποκριθώ με το σημείωμα αυτό στην πρόταση του φίλου Ανδρέα Ρίζου για μια μικρή συνεργασία με τον «Πύρρο». Είμαι επαγγελματίας δημοσιογράφος και ό,τι έχω δημοσιεύσει ως τώρα στην καθημερινή εφημερίδα ή στα άλλα μέσα με τα οποία συνεργάστηκα κατά καιρούς, είχε πάντα τη σφραγίδα της επαγγελματικής γραφής και γι' αυτό φοβήθηκα ότι οποιοδήποτε άλλο υφους κείμενο θα ήταν βλαπτικό και για τον γράφοντα και για το αντικείμενο που θα διαχειριζόμουν.

Εχω μια εμπειρία, αρκετά επώδυνη και αρκετά εκφραστική των πραγμάτων από την εποχή που συνεργάζομαι με την «Αρτηνή Ευθύνη» του αγαπημένου φίλου Μιχάλη Σακκά και από μια εντελώς ψυχραιμη πρόσφατη επαφή με το θέμα, όπως προέκυψε από τη συνεργασία μου με την εφημερίδα «Ηπειρωτικά Νέα» και τον Κώστα Μπατισή. Έχω, επίσης, υπόψη μου τις θλιβερές, συνήθως έγχρωμες, εικόνες

Διαδρομές στο τοπίο και στο χρόνο της Ηπείρου

από άλλα έντυπα που ασχολούνται με την 'Ηπειρο, από μακριά, και από φωτογραφίες των τόπων και των ανθρώπων της. Από εικόνες χυδαίας προβολής πολιτικών, τοπικής ή ευρύτερης εμβέλειας, και από άλλες που προέρχονται από χώρους εκδηλώσεων, όπου οι εμπνευστές τους εμφανίζονται κατά κανόνα με ένα μικρόφωνο στο χέρι, ως απόρροια μιας συγκεντρωτικά κληρονομικής αναπλήρωσης για προβολή και για επιβολή της δικαιωμένης ατομικής τους παρουσίας, όπως προφανώς πιστεύουν.

Με άλλα λόγια - και συγχωρήστε μου τη βίαιη στροφή - εξαιρετικά με ενοχλούν και οι παρεμβάσεις των αφελών, που αφελώς προσφέρουν την αφέλειά τους ως άλλοθι στους «άλλους», αλλά και οι παρεμβάσεις αυτών των «άλλων» σε κίτριους τομείς. Με ενοχλούν οι διάφοροι χοροί που δεν διοργανώνονται για να διασκεδάσουν οι άνθρωποι, αλλά για να παραπλανηθούν σε έναν κίβδηλο πολιτιστικό «ηπειρωτισμό», όπου τα πάντα πάσχουν. Μια μόνη εκδήλωση έχει αυτόνομη ειλικρίνεια και αυτή αποκτημένη από τον καιρό της αρχικής της έκφρασης και από το γεγονός ότι έχει εξελιχθεί σε θεσμό - η Πίτα του Ηπειρώτη - γιατί εκεί, παρά τις επαναλαμβανόμενες ως τακτό σύνδρομο και σύμπτωμα ομιλίες και παρά τους λαρυγγισμούς των κλαρίνων, που δεν ηχούν πάντα με καθαρό ηπειρωτικό ήχο, αλλά αναμειγνύουν λούμπεν αμερικανισμούς και προσωπικές οησίες, οι συμμετέχοντες μπορούν να αφήσουν ένα νήσιό δάκρυ να κυλήσει από τα μάτια τους.

Ετσι, σ' αυτό το σημείωμα, θα περιοριστώ να ακολουθήσω μια διαδρομή ηθελμένης άγνοιας των τοπικών παραμέτρων και απόστασης από το πλέγμα των ειδικών συνθηκών, αφού και ο προσωπικός μου τρόπος ζωής δεν διέπεται από κανέναν είδους «ηπειρωτισμό», πέρα από την αγάπη μου για την Άρτα, τόπο της καταγωγής μου - μια πόλη που μου έσπειρε, όπως ετεροχρονισμένα διαπιστώνω, ή ταυτίστηκε ως αστική συνισταμένη, την τελική μου ταυτότητα - που ανήκει στο γεωγραφικό διαμέρισμα της Ηπείρου.

Όταν, λοιπόν, με ρωτούν για τον τόπο καταγωγής μου, χαίρομαι που μπορώ να λέω ότι ο τόπος αυτός είναι η Άρτα, όχι για το παρελθόν της, αλλά για το παρόν της, για τη σημερινή της μορφή, που μπορεί μεν να έχει κολλοσιές δομικές ελλείψεις και να διοικείται όχι από πρόσωπα, αλλά από

πλέγματα ισορροπιστικών ινών, εξακολουθεί, εν τούτοις, να είναι η γνησιότερη εκδοχή μιας πόλης με δικό της πρόσωπο. Μπορεί σ' αυτό να έπαιξε ρόλο η οικονομία, οι διαδρομές των επικοινωνιακών συνδέσεων ή η ψυχολογία των κατοίκων της, αλλά την προτιμώ - ακόμη κι αν οι δημοτικές της αρχές δεν μπόρεσαν να ρίξουν ένα αναρριχητικό για να καλύπτει το σκιάχτρο δίπλα στην είσοδο του Μητροπολιτικού Ναού, ακόμη κι αν εξακολουθούν να υπάρχουν άλλες χαινούσες πληγές - η εφημερίδα «Αμβρακία» της Άρτας δημοσίευσε πρόσφατα σειρά φωτογραφιών τραυματικής αποτύπωσης της πραγματικότητας της αδιαφορίας -, ακόμη κι αν δεν υπάρχουν τόλμες για την επίλυση βασικών προβλημάτων, επειδή οι λύσεις αυτές θίγουν τους ισούς που προαναφέραμε.

Προτιμώ την Άρτα, παρότι στο παρελθόν λάτρευα την Πρέβεζα - που εξακολουθεί να κρατά πολλές πτυχές τρυφερότητας - από τη στιγμή που εντελώς πρόσφατα αντίκρουσα την καταστροφική υστερία που παρακολουθεί τη νέα μορφή της πόλης των Ιωαννίνων, όπου η οικονομία της πόλης κινείται προς βέβαιη κατάρρευση, αφού έχει ως επίκεντρο τις κατασκευές που ικανοποιούν τους φοιτητές, μια ανάγκη δηλαδή που θα κορεσθεί πολύ - πολύ γρήγορα και που έχει ήδη απορροφήσει την ταυτότητα της πόλης.

Προτιμώ τη Άρτα, από τη στιγμή που είδα την Ηγουμενίτσα, μια νέα πόλη που θα μπορούσε να δημιουργηθεί πάνω σε ένα καινούργιο κλίμα και όχι ως επέκταση μιας πολεοδομικής τραγωδίας, που εκλαμβάνονταν ως γραφικότητα μόνο τον καιρό που ο τόπος ήταν ένα ψαροχώρι και όχι η δυτική είσοδος της Ελλάδας. Προτιμώ την Άρτα, έστω κι αν οι πύρις παράγοντες προέκριναν την άναρχη εγκατάσταση εργοστασίων από την οργανωμένη βιομηχανική περιοχή - Κύριος οίδε για ποιους λόγους - από τη στιγμή που είδα την είσοδο της πόλης της Πρέβεζας - η πινακίδα εισόδου είναι τοποθετημένη μερικά χιλιόμετρα έξω από τον ιστό της πόλης - και τη διαμόρφωση των καταστημάτων στην άλλοτε ανθρωπινότερη παραλία που είχα δει ποτέ.

Η 'Ηπειρος, ως συνειρμός ηπειρωτικής αρχιτεκτονικής, διασώζεται μονάχα σε μικρότερες πόλεις και χωριά. Στο Μέτσοβο, χάρη στο ότι οι ντόπιοι ήταν πρόθυμοι να δουν το συμφέρον τους, όπως τους το αποκάλυψε

ένας άνθρωπος που μπορούσε να συνεννοηθεί μαζί τους, στην Κόνιτσα, όπως μου την πρόβαλε το τελευταίο μου πέρασμα από εκεί, η Πάργα, που οι όροι της περιοχής όπου είναι κτισμένη δεν επέτρεψαν βαθιές πληγές και το Βουργαρέλι της Άρτας, ιδιαίτερα όπως προβάλλει από τη διαδρομή από την Καλλονή και τη Δρακότρυπα. Τα Ζαγοροχώρια είναι όμορφα, αλλά το μάτι, που μπορεί να δει, διακρίνει τις αυθαιρεσίες της άποψης της γραφικότητας σε πολλά σημεία.

Παρά την προτίμησή μου στην Άρτα, που δεν οφείλεται σε τοπικιστικές εξάρσεις - εγώ έτσι κι αλλιώς έζησα και ζω σε απόσταση, πλην μικρών και σύντομων εξαιρετικών στιγμών - οφείλω, ωστόσο, να πω ότι εν τέλει αναζητώ την 'Ηπειρο σε διαδρομές που με συναρπάζουν, όπως αυτές γύρω στα Μαστοροχώρια και εκεί προς την Καστοριά, όχι από την Εγνατία, στο δρόμο που κατεβαίνει από τη Σμαρίνα προς την Κόνιτσα, στους δρόμους στο εσωτερικό του Νομού της Πρέβεζας, εκεί προς τον Αχέροντα, τη Γλυκή και το Νεκρομαντείο της Εφύρας και στους άλλους, κοντά στην Παραμυθιά και τον Καλαμά και μακριά από τα Σύβωτα και τις άλλες παραλίες της Θεσπρωτίας, όπου η φύση δέχεται σκληρούς οικιστικούς βιασμούς από νεόπλουτους και από γραφικιστές και, τέλος, στα Τζουμέρκα του Καταρράκτη, των Θεοδωριάνων, του Αθαμανίου και των Μελισσοεργώνων.

Δεν ξέρω πώς ξεκίνησα το σημείωμα αυτό, ούτε γιατί το ξεκίνησα. Για ό,τι, ωστόσο, κι αν το έκανα, αν το σημείωμα αυτό είναι μακριά από συναισθηματισμούς και από κάθε παραινετική διάθεση και αρκείται να διακατέχεται από μια οδύνη για ό,τι ήδη οριστικά συντελέστηκε και από τον υπαινιγμό της άλλης οδύνης - της εσχάτης πλάνης - καθώς θα αποδειχθεί ότι οι λόγοι της καταστροφής των ηπειρωτικών πόλεων προήλθαν από εκτιμήσεις κοντή προοπτικής, καθώς γράφτηκε. Με μια τελευταία επεξήγηση. Η οδύνη δεν είναι συναισθηματισμός. Είναι συναίσθημα που απορρέει από λογική επεξεργασία ορατών και απτών δεδομένων και καθώς αφουγκραζόμαστε τους ήχους του επερχόμενου μέλλοντος. Αν βλέπουμε και αφουγκραζόμαστε σωστά. Μακάρι, προσωπικά, να με προδίνουν οι γεροντικές μου αισθήσεις και το μέλλον να είναι αλλιώς. Γιατί, στο μεταξύ, οι Ηπειρώτες μπορεί να δουν τα πράγματα με άλλο μάτι και να αναδιαμορφώσουν τις προϋποθέσεις.

Ο Χάρης Μαυρομάτης είναι δημοσιογράφος - συγγραφέας και κατάγεται από την Άρτα.

«ΠΥΡΡΟΣ»

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 32

106 83 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ.: 210 - 8233830

FAX: 210 8238468

KIN.: 6947 697420

e-mail: ekdoseispetra@hotmail.com

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΜΑΡΙΑ ΛΑΜΑΡΗ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ «Πέτρα»

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ - ΑΓΑΘΙΟΥ 3, ΑΘΗΝΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΤΗΣΙΩΣ: 20 ΕΥΡΩ, ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ - ΣΥΛΛΟΓΟΙ 50 ΕΥΡΩ

Οι απόψεις που εκφράζονται στα ενυπόγραφα κείμενα

δεν εκφράζουν απαραίτητως και τη γνώμη της εφημερίδας

- Ασυγχώρητος η παρατύπωση -

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ
ΓΕΙΤΟΝΑ

Στις Πανελλαδικές Εξετάσεις 2009
αρίστευσαν (18-20)

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΓΕΙΤΟΝΑ 23,3%

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ 12,6%

Εξετάσεις IB DP 2009
για Απόκτηση Διπλώματος

ΜΕΣΟΣ ΟΡΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ ΓΕΙΤΟΝΑ 32/45

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΜΕΣΟΣ ΟΡΟΣ 2008* 27/45

* Ο φετινός Παγκόσμιος Μέσος Όρος θα ανακοινωθεί τον Οκτώβριο 2009

Είμαστε υπερήφανοι για την υψηλή αποτελεσματικότητα των μαθητών του Γενικού Λυκείου και του IB DP.

Οι παγιωμένες αρχές με τη βοήθεια των οποίων οδηγούμε τα παιδιά μας στην επιτυχία είναι:

- Η σταθερή στάση του Σχολείου για αντικειμενική και τεκμηριωμένη βαθμολογία
- Η καταπολέμηση «του συνδρόμου της ήσσονος προσπάθειας»
- Η αποφασιστικότητα να μην ενδώσουμε «στο μοντερνισμό της γραμματισμένης»

Οι αρχές αυτές καλλιεργούν το μορφωσιγόνο κλίμα στον Εκπαιδευτικό μας Οργανισμό και αναδεικνύουν την άμιλλα και τη φιλεργία.

Τηρώντας τους κανόνες και τις αρχές περί «αθέμιτου ανταγωνισμού» δηλώνουμε ότι τα στοιχεία μας είναι πραγματικά.

Προνηπαγωγείο - Νηπιαγωγείο - Δημοτικό

Γυμνάσιο - Γενικό Λύκειο - International Baccalaureate Diploma Programme

Βάρη Αττικής 166 02 - ΤΗΛ.: 210 96 56 200 - 210, FAX: 210 96 55 920

mail@geitonas-school.gr - http://geitonas.edu.gr

Στην πυρόπληκτη Αγία Μαρίνα Πωγωνίου...σταυροκοπούνται για να μπουν στα σπίτια τους!

Τον Αύγουστο του 2000 η Ήπειρος και η χώρα μας θρήνησε την καταστροφή, από πυρκαγιά, της ακριτικής Αγίας Μαρίας Πωγωνίου. Μαζί με το χωριό θρήνησαμε και την απώλεια ανθρώπων ζωών. Άνθρωποι χάθηκαν, περιουσίες αφανίστηκαν και από τότε, 10 χρόνια τώρα, οι Αγιομαρινιώτες περιμένουν να μπουν στα σπίτια που τους υποσχέθηκαν. Και από τότε, βεβαίως, αρκετοί έχουν φύγει από τη ζωή, χωρίς να έχουν μπει στα σπίτια τους.

Όπως καταγγέλλουν στην εφημερίδα μας Αγιομαρινιώτες, η Πολιτεία είχε εξαγγείλει τη δημιουργία πρότυπου και παραδοσιακού οικισμού και αντ' αυτού έγιναν κατοικίες τύπου Α, οι οποίες δεν έχουν παραδοθεί ακόμη στους δικαιούχους, γιατί υπάρχουν ατέλειες.

Μπάζουν νερά οι σκεπές, δεν υπάρχει διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου, δεν υπάρχουν ράμπες εισόδου και τοιχεία αντιστήριξης, ενώ η πλατεία του οικισμού δεν έχει γίνει ακόμη.

Τις ελλείψεις αυτές κατέγραψε Επιτροπή της Νομαρχίας και αντί να προχωρήσει στα έργα βελτίωσης των κατοικιών και του χώρου του οικισμού, εκβιάζονται οι δικαιούχοι ότι αν δεν τις παραλάβουν έτσι (!), θα τις πάρουν πίσω! Έχουν τέτοια αρμοδιότητα;

Το νερό το έφερε ο Νομάρχης, αλλά δεν επαρκεί. Νερό υπάρχει πολύ εκεί, φέρτε και το υπόλοιπο κ. Νομάρχα.

Το νερό στον οικισμό δεν επαρκεί για την υδροδότηση και πρέπει να γίνει συμπληρωματικό έργο, για να μη λένε οι κάτοικοι, και μάλιστα τώρα το καλοκαίρι, το νερό...νεράκι.

Πολλαπλών χρήσεων κτίρια που κατασκευάστηκαν από το πρόγραμμα πυροπλήκτων, το πάνω από τον Δήμο, το κάτω από τη Νομαρχία. Θα λειτουργήσουν, και τότε;

Σημειώνουμε ότι τα οικόπεδα για να γίνει ο οικισμός, παραχωρήθηκαν δωρεάν στους πυρόπληκτους και σήμερα ο Δήμος τους ζητεί χρήματα(!) για να τα αγοράσουν. Πριν από την εφαρμογή του νόμου "Καποδιστρίου" τα οικόπεδα αυτά ήταν κοινοτικός χώρος της Αγίας Μαρίας.

Στο ΦΕΚ 146 έχει καταχωρηθεί η κατασκευή άλλων 15 σπιτιών, τα οποία δεν τα κατασκευάζει η αρμόδια υπηρεσία, με το αιτιολογικό ότι δεν υπεβλήθησαν από τους δικαιούχους εγκαίρως τα απαραίτητα δικαιολογητικά, λόγω του χειμώνα.

Οι πυρόπληκτοι βρίσκονται σε απόγνωση και αναρωτιούνται: Τι θα γίνει, επί τέλους, θα βελτιωθούν τα υπάρχοντα σπίτια και θα παραδοθούν τα υπόλοιπα ή θα φύγουν οι δικαιούχοι από τη ζωή και... μετά θα τα παραδώσουν;

Σημειώνουμε ότι τη δημιουργία του παραδοσιακού οικισμού και σειρά άλλων έργων στην ευρύτερη περιοχή, είχε εξαγγείλει η τότε κυβέρνηση Σημίτη, μάλιστα ο ίδιος ο τότε πρωθυπουργός είχε επισκεφθεί την Αγία Μαρίνα, και τα έργα προχώρησαν στη συνέχεια από τον Νομάρχη Ιωαννίνων κ. **Αλέξανδρο Καχριμάνη**, ο οποίος, όπως μας λένε, έδειξε από την αρχή και εξακολουθεί να δείχνει ενδιαφέρον για την αντιμετώπιση των προβλημάτων.

Οι πυρόπληκτοι Αγιομαρινιώτες περιμένουν και σήμερα από τον κ. Καχριμάνη να βοηθήσει στην αντιμετώπιση των όποιων δυσκολιών και να ολοκληρώσει το έργο που έχει φέρει έως εδώ. Και να είναι σίγουρος ότι οι Αγιομαρινιώτες δεν ξεχνούν...

ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΗΣ Ι.Λ.Ε.Τ.

Η ιστορική και λαογραφική Εταιρεία Τζουμέρκων (Ι.Λ.Ε.Τ.) εγκαίνισε την 31-5-2009 στα Άγναντα Άρτας το Λαογραφικό Μουσείο της, που στεγάστηκε στο κτίριο που πριν από λίγους μήνες στέγαζε το Δημαρχείο Αγνάντων. Συγχαρητήρια στο Δ.Σ της Ι.Λ.Ε.Τ., που το ίδρυσε, στον Δήμαρχο και τους Δημοτικούς Συμβούλους, που παραχώρησαν τους χώρους, στην υπεύθυνη της Εταιρείας για τη συλλογή λαογραφικού υλικού κα **Βούλα Γεωργονίκου** και σε όλους τους Τζουμερκιώτες που βοήθησαν στο στήσιμο και στον εμπλουτισμό του Μουσείου.

Πραγματοποιήθηκε έτσι ένας από τους βασικούς σκοπούς της Ι.Λ.Ε.Τ., που ήταν και παλιός στόχος των Αδελφοτήτων.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ Ι.Λ.Ε.Τ.

Η Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση (Απολογιστική) της Ιστορικής και Λαογραφικής Εταιρείας Τζουμέρκων, θα συγκληθεί στις 9 Αυγούστου 2009, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.00 π.μ., στα Γουριανά Άρτας και στην αίθουσα εκδηλώσεων του Πολιτιστικού και Λαογραφικού Συλλόγου Γουριανιτών (Δημοτικό Σχολείο).

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ - ΕΚΔΟΤΙΚΑ

Πρόσφατα εκδόθηκαν και κυκλοφόρησαν από δυο σημαντικούς πνευματικούς ανθρώπους της Σίδερης Θεσπρωτίας δυο βιβλία και η έκδοσή τους όχι μόνο μας χαροποίησε, αλλά και μας έκανε να αισθανθούμε περήφανοι ως Σιδερίτες, τόσο γι' αυτούς, όσο και για το χωριό μας.

Το πρώτο, με τη σειρά έκδοσής τους, είναι αυτό του Παναγιώτη Παπασταύρου με τίτλο «**ΟΔΟΙΠΟΡΩΝΤΑΣ ΣΤΙΣ ΟΧΘΕΣ ΤΟΥ ΚΑΛΑΜΑ**» κι εκδόθηκε από το Κέντρο Ευρωπαϊκών Εκδόσεων του Χάρη Πάτση.

Μέσα από το σπουδαίο αυτό βιβλίο, το οποίο είναι το τελευταίο μιας αρκετά σημαντικής συγγραφικής πορείας, ο ήρωάς του, ο Νώντας, εκθέτει αφηγηματικά βιώματα και καταστάσεις αναφορικά με τη ζωή και τις ασχολίες των κατοίκων, τα ήθη και τα έθιμα της περιοχής και γενικά τους ανθρώπους και τις οικογένειες που έζησαν στα γύρω από τον Καλαμά χωριά κι ιδιαίτερα στη Σίδερη τα περασμένα χρόνια. Η ανάγνωσή του φέρνει σ' εμάς τους πιο παλιούς παρόμοιες αναμνήσεις και βιώματα γεγονότων και καταστάσεων και παρέχει χρήσιμες πληροφορίες στους νεότερους, γεμίζοντας τον κάθε αναγνώστη του με ένα άρωμα από τον Καλαμά και τη Σίδερη.

Το δεύτερο είναι αυτό του Γιώργου Κολιούση και τιτλοφορείται «**ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΥ ΓΛΩΣΣΙΚΟΥ ΙΔΙΩΜΑΤΟΣ**» (Ντοπιολαλιάς), που εκδόθηκε από τις εκδόσεις Αφών Ν. Καβούνη Ο.Ε. - Ηγουμενίτσα.

Το άριστο στο είδος του αυτό βιβλίο αποτελεί προϊόν εργασίας μιας ζωής του Γάκη μας και περιέχει στις σελίδες του, με επιστημονικό κι αριστοτεχνικό τρόπο τοποθετημένες, 5.500 περίπου λέξεις της ντοπιολαλιάς, κυρίως της Σίδερης και των Κατωχωριών Φιλατών, αλλά κι ολόκληρης της Θεσπρωτίας. Όλες αυτές τις λέξεις τις περιμάζεψε με προσοχή φροντίδα σαν το μυρμήγκι τη σοδειά του κι αφού τις επιξεργάστηκε με επιστημονικό τρόπο από τα παιδικά του χρόνια ως τα σήμερα - 2009 - τις κατέγραψε και μας τις παρουσιάζει.

Με το βιβλίο του αυτό βάζει κι αυτός το λιθαράκι του στην ανάδειξη και προβολή των πνευματικών και πολιτιστικών πραγμάτων του τόπου μας, γιατί η ντοπιολαλιά αποτελεί το θεμέλιο και το υπόβαθρο, πάνω στο οποίο οικοδομείται η γλώσσα (ομιλία) της ανθρώπινης κοινωνίας μιας περιοχής, η οποία με τη σειρά της αποτελεί το μέσο έκφρασης, διατύπωσης και παρουσίωσης όλων όσων τεκταίνονται μέσα στο νου και την ψυχή του καθενός κι έτσι χάρη σ' αυτή κάνει τους γύρω του κοινωνούς των μύχιων συναισθημάτων και διανοημάτων του.

Θεωρώ σκόπιμο να πω πως αξίζει πολύ και τα δυο αυτά βιβλία να βρίσκονται σε κάθε βιβλιοθήκη και σπίτι Σιδερίτικο, αλλά και σε κάθε σπίτι Ηπειρώτη, γιατί εμπλουτίζουν την Ηπειρωτική βιβλιογραφία.

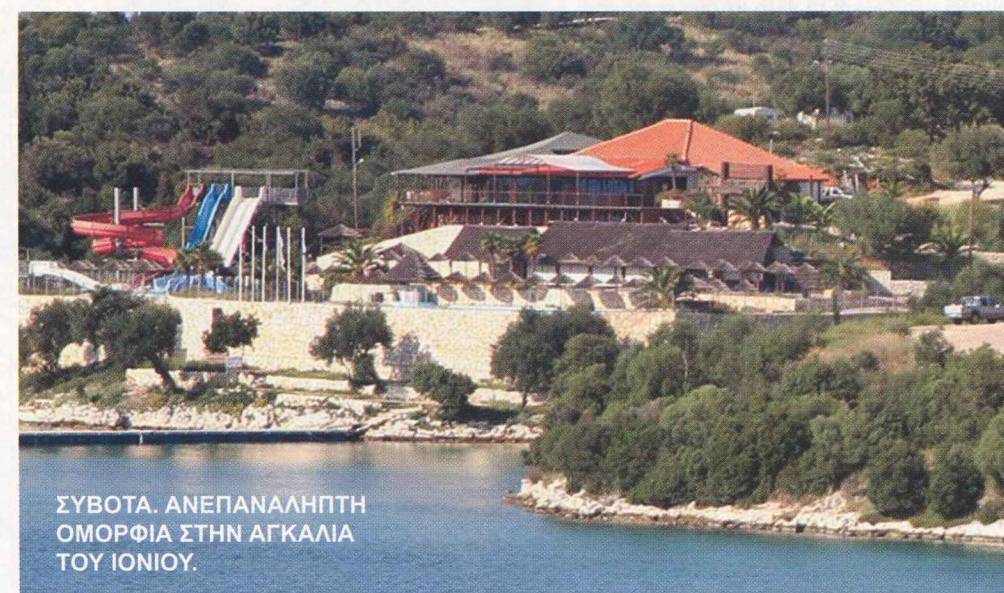
Τάκης Στραβέλης
(Από την εφημερίδα "Η ΣΙΔΕΡΗ ΜΑΣ της ομώνυμης Αδελφότητας)

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΛΑΜΑ

Ο Σύνδεσμος Παρακαλάμιων Δήμων, όπως μας πληροφορεί ο Δήμαρχος Παραποτάμου Θεσπρωτίας Ιωάννης Τζάννης, διοργανώνει εκδήλωση για το περιβάλλον, με θέμα την προστασία και την αξιοποίηση του ποταμού Καλαμά, το Σάββατο 8 Αυγούστου 2009 και ώρα 18.00, στο πάρκο αναψυχής, κάτω από το κάστρο της Αρχαίας Φανοτής, στο Τοπικό Διαμέρισμα Γεροπλάτανου του Δήμου Παραποτάμου.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΔΙΕΛΕΥΣΗΣ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ ΓΙΑ ΙΤΑΛΙΑ

Του ΚΩΣΤΑ ΓΑΒΡΙΗΛ, Προέδρου της Αδελφότητας Πέρδικας Θεσπρωτίας

ΣΥΒΟΤΑ. ΑΝΕΠΑΝΑΛΗΠΤΗ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΙΟΝΙΟΥ.

Πριν από μια δεκαετία αποφασίστηκε από την Ελληνική Κυβέρνηση, σε συνεργασία με άλλα κράτη της Ευρώπης, αλλά και με Ρωσία και Τουρκία, η μεταφορά, μέσω του ελληνικού εδάφους **ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ**, από χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Η Δημόσια Επιχείρηση Αερίου (ΔΕΠΑ) ανέλαβε, σε συνεργασία με ξένες εταιρείες, αυτή τη μεταφορά και προώθηση του Φυσικού Αερίου από τις Ηπειρωτικές ακτές στα παράλια της Κάτω Ιταλίας.

Αρχικά μιλούσαν για έναν αγωγό **SOUTH-STREAM**, αλλά αργότερα προστέθηκε στο πρόγραμμα και ο **NABUCCO** (Τουρκο-Ελληνο-Ιταλικός). Αυτοί οι αγωγοί είναι **TRANZITE** και δεν πρόκειται να τροφοδοτήσουν με αέριο κατά τη διαδρομή τους, περιοχές απ' όπου περνάνε. Το έργο θεάρεστα, αφού η χώρα μας μπαίνει στο ενεργειακό παιχνίδι της Ευρώπης, όπως το χαρακτηρίσε σε ομιλία του στην Ηγουμενίτσα ο πρωθυπουργός **Κ. Καραμανλής**.

Η ΔΕΠΑ, αναζητώντας θέση προσηλάσσωσης του αγωγού και κατασκευής του εργοστασίου συμπίεσης του αερίου για Ιταλία στις Θεσπρωτικές ακτές, έχει καταλήξει στις παραλίες της **ΠΕΡΙΔΙΚΑΣ** Θεσπρωτίας. Έχει κάνει και προμελέτη, αγνοώντας τις συνέπειες που δημιουργεί στην περιοχή, η οποία είναι χαρακτηρισμένη ως ιδιαίτερου φυσικού κάλλους (ΦΙΛΟΤΗΣ, βάση δεδομένων του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου) και είναι μια σταθερά αναπτυσσόμενη τουριστική περιοχή.

Οι παραλίες **ΚΑΡΑΒΟΣΤΑΣΙ, ΣΤΑΥΡΟΛΙΜΕΝΑΣ, ΣΟΦΑΣ, ΑΡΙΛΛΑ, ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**, είναι γνωστές όχι μόνο στους Ηπειρώτες, αλλά στο Πανελλήνιο. Εκεί θέλει να φτιάξει τη μονάδα συμπίεσης, με τις καμινάδες των 30 μέτρων ύψος - όπως η ίδια η ΔΕΠΑ λέει - με τις μονάδες ψύξης και πιθανές μονάδες ηλεκτροπαραγωγής - ατμοηλεκτρικό εργοστάσιο - που η ίδια δεν το λέει.

Οι κάτοικοι της Κοινότητας Πέρδικας και του Δήμου Συβότων έχουν ξεσηκωθεί τα τελευταία δύο χρόνια και αντιδρούν σε αυτή την κατασκευή και διέλευση του φυσικού αερίου. Με δημοψήφισμα στις 2 Αυγούστου 2008 και με ποσοστό 99,7% είπαν ΟΧΙ στις προθέσεις της ΔΕΠΑ οι κάτοικοι της Πέρδικας.

Στο ίδιο μήκος κύματος η Κοινοτική Αρχή Πέρδικας, η Αδελφότητα Περιδικιωτών Αθηνών, αλλά και η Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος, με αποφάσεις τους αντιτίθενται στη θέση προσηλάσσωσης του αγωγού και τη δημιουργία του εργοστασίου συμπίεσης.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσπρωτίας, η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Θεσπρωτίας, το Επιμελητήριο Θεσπρωτίας, ζητούν να βρεθεί άλλη εναλλακτική θέση κατασκευής του έργου. Ήδη οι θέσεις "ΦΤΕΛΙΑ", βόρεια της Σαγιάδας Θεσπρωτίας, "ΓΩΝΙΑ", στη νότια περιοχή της Ηγουμενίτσας, ο "ΑΙ-ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ" του Δήμου Μαργαριτίου και ένα σωρό άλλες θέσεις πρόσβασης του αγωγού, πρέπει σοβαρά να εξεταστούν από τους αρμόδιους ως εναλλακτικές.

Η ΔΕΠΑ εξετάζει μόνο τον συμφερότερο οικονομικά τρόπο, αγνοώντας αν με τις ενέργειές της αυτές δημιουργεί προβλήματα στο περιβάλλον, την αισθητική της περιοχής και καταδικάζει σε μαρασμό τις τουριστικές μονάδες και επιχειρήσεις, που ανθίζουν τελευταία σε ΠΕΡΙΔΙΚΑ - ΣΥΒΟΤΑ.

Πώς να το κάνουμε, δεν το βλέπουν οι αρμόδιοι των υπηρεσιών Ανάπτυξης, ΠΕΧΩΔΕ και Τουρισμού ότι αυτό το έργο δεν δένει με τις ωραιότερες, ίσως, από φυσική ομορφιά, περιοχές του Ιονίου;

Οι κάτοικοι και οι φορείς δεν θα μείνουν με σταυρωμένα τα χέρια. Το καλοκαίρι προβλέπεται πολύ "θερμό" για την περιοχή Πέρδικας - Συβότων. Η Κίνηση Πολιτών Πέρδικας - Συβότων, η Κοινότητα Πέρδικας και η Αδελφότητα επαγγελματιών και είναι στις εστάσεις. Το ίδιο και η Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος, με την ευαισθησία που τη διακρίνει σε περιβαλλοντικά θέματα, διοργανώνει ημερίδα για το θέμα αυτό, το φθινόπωρο στην Αθήνα.

Αλλά και οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου πρέπει να πάρουν θέσεις ουσίας. Σε πρόσφατη επίσκεψη του προέδρου του ΠΑΣΟΚ **Γ. Παπανδρέου** στα γραφεία της Πανεπειρωτικής, φάνηκε ότι γνωρίζει το πρόβλημα και μας δήλωσε ότι στο πλαίσιο της "πράσινης ανάπτυξης", που επαγγέλλεται το κόμμα του, θα γίνει παράκαμψη του αγωγού. Ίδωμεν!

ΣΤΟ ΜΠΡΟΣΤΕΝΙ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΖΑΠΠΑ

Το Δημοτικό Σχολείο "Ευάγγελος Ζάππας" στο χωριό Μπροστένι της Ρουμανίας, έργο των Ευαγγέλου και Κωνσταντίνου Ζάππα.

Μαθήτριες του Σχολείου σε εκδήλωση προς τιμήν των μελών του Συνδέσμου Αποφοίτων Ζωσιμαίας Σχολής.

Η Ρουμανία ευγνωμονεί η Ελλάδα αδιαφορεί...

Στο πλαίσιο της προσπάθειας που καταβάλλει ο Σύνδεσμος Αποφοίτων Ζωσιμαίας Σχολής Ιωαννίνων, τριμελής αντιπροσωπεία του Συνδέσμου, αποτελούμενη από τον Πρόεδρο του Δ.Σ., Φρίζο Πούρλη, τον Γεν. Γραμματέα, Κων/νο Καραγιαννίδη και τον Ταμία, Σπύρο Εργολάβο, επισκέφτηκε πρόσφατα (28+29/6/09) το Μπροστένι της Ρουμανίας, δεύτερη πατρίδα των μεγάλων Βορειοηπειρωτών Ευεργετών, Ευαγγέλου και Κων/νου Ζάππα.

Στο πλαίσιο της ίδια προσπάθειας είχαμε επισκεφθεί, τον Σεπτέμβριο του 2005, το Λάμποβο της Βορείου Ηπείρου, πρώτη πατρίδα των Ευαγγέλου και Κων/νου Ζάππα.

Οι διαπιστώσεις μας από την πρώτη εκείνη επίσκεψη στο Λάμποβο υπήρξαν οδυνηρές, καθώς διαπιστώσαμε την πλήρη εγκατάλειψη της πρώτης πατρίδας των Ευεργετών μας, που δείχνει και την αδιαφορία του Κράτους για τους μεγάλους Εθνικούς Ευεργέτες.

Εξίσου οδυνηρές υπήρξαν, από την πλευρά του Ελληνικού Κράτους και την Επιτροπή Ολυμπίων και Κληροδοτημάτων που διαχειρίζεται το Κληροδότημα, οι διαπιστώσεις μας, και για τη δεύτερη πατρίδα των Ευεργετών μας.

Στο Μπροστένι της Ρουμανίας ο Ευάγγελος και Κων/νος Ζάππας, ύστερα από σκληρό μόχθο, απέκτησαν την τεράστια περιουσία τους, την οποία διέθεσαν για κοινωνικές σκοπούς στην πρώτη και δεύτερη πατρίδα τους και στο Ελληνικό Έθνος.

Φανερά ακόμα και σήμερα τα σημάδια της πλούσιας δραστηριότητας των Ευαγγέλου και Κων/νου Ζάππα στο Μπροστένι. Φανερή επίσης και η ευγνωμοσύνη των κατοίκων του χωριού αυτού προς τους δυο μεγάλους Ευεργέτες. Σώζονται και σήμερα τα ερείπια από την κατοικία -πύργο τους, η Εκκλησία του Ευαγγελισμού και το Σχολείο με την επωνυμία "Ευάγγελος Ζάππας" - που οι ίδιοι οι Ευεργέτες δημιούργησαν, καθώς επίσης και οι τάφοι τους στον περίβολο της Εκκλησίας. Εκκλησία και Σχολείο σφύζουν από ζωή. 220 τα παιδιά που φοιτούν στο σχολείο, υποδειγματική η αφοσίωση του διδακτικού προσωπικού στο επίμοχθο έργο τους, συγκινητικές οι εκδηλώσεις των μαθητών προς τιμή της αποστολής του Συνδέσμου μας.

Ποιο είναι το παράπονό τους;

Ρωτήσαμε, αν επισκέφτηκαν το Μπροστένι μέλη της Επιτροπής του Κληροδοτήματος Ζάππα. Η απάντηση που πήραμε ήταν αρνητική.

Ρωτήσαμε, αν στέλνονται τα χρήματα που οι Ευάγγελος και Κων/νος Ζάππας ορίζουν στις διαθήκες τους για κοινωνικούς σκο-

πούς στη Ρουμανία, όπως: α) Χίλια φλωριά ετησίως για την έκδοση λεξικού και γραμματικής της ρουμανικής γλώσσας, β) Εξακόσια φράγκα ετησίως για τις ανάγκες της Εκκλησίας, την οποία έκτισε ο Ευάγγελος Ζάππας, γ) Τριακόσια φράγκα ετησίως για τις ανάγκες του Σχολείου στο Μπροστένι και δ) Πεντακόσια φράγκα ετησίως για τη λειτουργία του Νοσοκομείου στο Ουρτζισένι.

Και πάλι η απάντηση ήταν αρνητική. Λυπούμαστε που είμαστε υποχρεωμένοι να επισημάνουμε ότι τα περισσότερα από αυτά που ορίζονται στις διαθήκες των Ευαγγέλου και Κων/νου Ζάππα δεν εκτελούνται.

Είναι καιρός το Υπουργείο Οικονομικών, υπεύθυνο για την εφαρμογή του άρθρου 2 του Α.Ν. 2039/1939, σύμφωνα με το οποίο "η πιστή και επακριβής εκπλήρωση της βούλησης των Ευεργετών αποτελεί υποχρέωση του Κράτους", να μεριμνήσει, ώστε η αρμόδια Επιτροπή να υποχρεωθεί να εκπληρώσει στο ακέραιο όσα ορίζονται στις διαθήκες των Ευαγγέλου και Κων/νου Ζάππα, τόσο για το Λάμποβο και για το Μπροστένι, όσο και για το Ελληνικό Έθνος. Αυτό επιβάλλεται να γίνει ιδιαίτερα σήμερα που η Ρουμανία ανήκει ήδη στην Ε.Ε. και οι Ελληνορουμανικές σχέσεις βρίσκονται, όπως διαπιστώσαμε, σε πολύ καλή κατάσταση, η δε Αλβανία επιδιώκει και αυτή, μετά το ΝΑΤΟ, την ένταξή της στην Ε.Ε.

Και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η βούληση των Ευεργετών είναι συνταγματικά κατοχυρωμένη με το άρθρο 109 του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο "Απαγορεύεται η μεταβολή του περιεχομένου και των όρων των διαθηκών".

ΣΠΥΡΟΣ ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ

ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΑΣ

Κοντά στους μαθητές της δοκιμαζόμενης Χιμάρας

Ο Πανηπειρωτικός Σύλλογος Πατρών, στο πλαίσιο των ψυχαγωγικών - επιμορφωτικών, πολιτιστικών και κοινωνικών του δραστηριοτήτων, πραγματοποίησε από τις 8 ως τις 11 Μαΐου εκδρομή - προσκύνημα στη γειτονική μας χώρα, για να βρεθεί κοντά στον ελληνοισμό της Αλβανίας, που κρατάει δεκάδες χρόνια τώρα, και κάτω από τις πιο αντίξοες συνκυρίες, πολύ ψηλά τη σημαία του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας.

Το προσκύνημά μας είχε διπλό σκοπό: Να επισκεφθούμε τα Τίρανα, για να συναντηθούμε με τον μεγάλο ιεραπόστολο, τον εκχριστιανιστή και εκπαιδιστή του Αλβανικού λαού Αρχιεπίσκοπο **Αναστάσιο**, να παρακολουθήσουμε τη Θεία Λειτουργία στον ορθόδοξο καθεδρικό ναό της Ευαγγελιστρίας, χοροστατούντος του Αρχιεπισκόπου, και να δούμε από κοντά και να ακούσουμε από τον ίδιο τον Αναστάσιο, το τεράστιο πραγματικά θρησκευτικό, εκπαιδευτικό και κοινωνικό έργο, το οποίο έχει πραγματοποιήσει στη γειτονική μας χώρα.

Ο άλλος προορισμός μας ήταν η μαρτυρική **Χιμάρα** και οι Έλληνες που ζουν εκεί, σε μια περιοχή ιστορική με μεγάλη προσφορά στον ελληνοισμό, που όμως στερείται όλων των μειονοτικών δικαιωμάτων (σχολεία - γλώσσα - θρησκεία), τα οποία απολαμβάνουν οι Έλληνες της Νότιας Αλβανίας, την περιοχή δηλαδή που ονομάζουμε Βόρειο Ήπειρο. Θέλαμε να βρεθούμε κοντά σ' αυτούς τους "αθεράπευτα" Έλληνες, που δεν εννοούν να συμμορφώνονται, παρά τη σκληρότητα και τις απαγορεύσεις του αλβανικού καθεστώτος, να συνομιλήσουμε με τους απλούς κατοίκους, να τονώσουμε το ηθικό τους, να τους διαβεβαιώσουμε ότι είμαστε δίπλα τους.

Να βρεθούμε με τον γενναίο και πεισματάρη Δήμαρχο της Χιμάρας (7 χωριά + Χιμάρα κωμόπολη), **Βασίλη Μπολάνο**, που τιμώρησε το Αλβανικό Δικαστήριο της Αυλώνας, γιατί δεν δέχτηκε οι πινακίδες να αναγράφουν τα τοπωνύμια μόνο στα αλβανικά, αλλά και στα ελληνικά και βεβαίως στη διεθνή γλώσσα, στα Αγγλικά.

Αποκλειστικός, όμως, στόχος μας ήταν η επίσκεψη στο νεοσύστατο **αμιγές Ελληνικό Σχολείο** (Νηπιαγωγείο - τρεις κατώτερες τάξεις Δημοτικού, 110 μαθητές), που στηρίζει - υποστηρίζει - η ελληνική Πολιτεία. Και πηγαίναμε εκεί όχι μόνο ως απλοί επισκέπτες - παρατηρητές, αλλά για να στηρίξουμε κι εμείς τη μεγάλη, τη συγκινητική προσπάθεια των ντόπιων για να μάθουν τα παιδιά τους - εν μέσω απαγορεύσεων - την ελληνική γλώσσα, την ελληνική ιστορία και τον ελληνικό πολιτισμό.

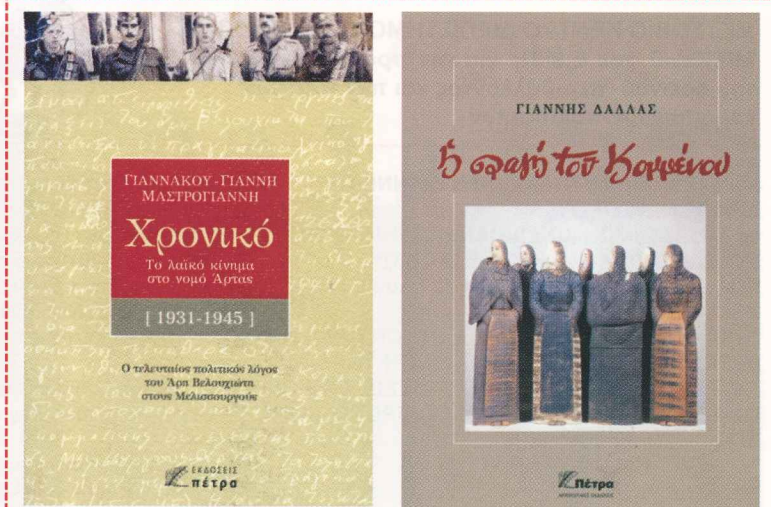

Ο πρόεδρος του Συλλόγου **Μ. Μαγκλάρας** (από αριστερά) με τους Δημάρχους **Χιμάρας Βασίλη Μπολάνο** και **Ανδρούσσας Μεσσηνίας Αρ. Παπαδόπουλο**.

Ζητήσαμε, πριν τους επισκεφθούμε, να μας πουν για τις ανάγκες του Σχολείου. Πάρα πολλές οι ελλείψεις, κυρίως σε γραφική ύλη και σε διάφορα παιδικά σχολικά βιβλία. Έτσι, ο Σύλλογός μας απευθύνθηκε με έγγραφό του στα Σχολεία της περιοχής μας και στα βιβλιοπωλεία, τα οποία ανταποκρίθηκαν με συγκινητική προθυμία. Και συγκεντρώσαμε πράγματι μεγάλες ποσότητες βιβλίων, λεξικών, παραμυθιών, τετραδίων, μολυβιών, χρωμάτων και δεκάδες δέματα φωτοτυπικού χαρτί και άλλα πολλά, φορτώσαμε ολόκληρο αυτοκίνητο και τα παραδώσαμε στο Ελληνικό Δημοτικό Σχολείο της Χιμάρας.

Έπρεπε να βλέπατε τα λαμπερά κι ευγνώμονα μάτια των μαθητών και των δασκάλων τους, ν' ακούσετε από τα χείλη των μαθητών με τι καμάρια και περηφάνια έψαλαν τον εθνικό μας ύμνο για να καταλάβετε το ρίγος και τη συγκίνηση που νιώσαμε όλοι όσοι βρεθήκαμε σ' αυτό το μοναδικό προσκύνημα στον ελληνοισμό της ιστορικής Χιμάρας. Εκείνα τα αβία ευγνώμονα παιδικά μάτια χαράχτηκαν βαθιά στην ψυχή όλων μας. Και θέλουμε από καρδιάς να ευχαριστήσουμε όλους, όσους βοήθησαν να γίνει πράξη αυτή η αποστολή μας.

Μανόλης Μαγκλάρας

Δυο πετράδια απ' την... "Πέτρα"

Η πέτρα, σμιλεμένη απ' τα χέρια των Ηπειρωτών μαστόρων, έδωσε τους περασμένους αιώνες αριστουργήματα λαϊκής αρχιτεκτονικής απ' τα Βαλκάνια μέχρι τον Ευφράτη ποταμό, ενώνοντας με τα περίφημα γιοφύρια τόπους αδιάβατους - και προπιάτων λαούς.

Οι Ηπειρωτικές εκδόσεις «Πέτρα» γεφύρωσαν δραματικά ιστορικά γεγονότα στην κατοχική Ελλάδα με τα βιβλία «**Η σφαγή του Κομμένου**», του διακεκριμένου ποιητή και δοκιμολογού **Γιάννη Δάλλα**, και «**Το λαϊκό κίνημα της Άρτας**», του αγωνιστή **Γιαννάκου (Γιάννη) Μαστρογιάννη** (1914-1995), που παρέμεινε αφοσιωμένος στο ΚΚΕ ως το τέλος της ζωής του.

Οι... γέφυρες ανάμεσα στα δυο βιβλία είναι η «**Γη του μαρτυρίου**», όπως χαρακτηρίζει το **Κομμένο** - ένα χωριό στον κάμπο της Άρτας - ο **Γιάννης Δάλλας**, και ο **Άρης Βελουχιώτης**, καθώς ο **Γιάννης Μαστρογιάννης** ήταν παρών στον τελευταίο πολιτικό λόγο του πρωτοκαπετάνιου του ΕΛΑΣ, πριν από το δραματικό τέλος του στα βουνά της Μεσσηνίας στην Άρτα.

Ο **Γιάννης Δάλλας** έγραψε το χρονικό για το Κομμένο, όπου «**πώρα είναι που κολύμπησε το μοσκάρι στο αίμα**» τον Ιούλη του 1945 (και πρωτοδημοσιεύτηκε στη «Φιλολογική Πρωτοχρονιά» το 1947). Ο συγγραφέας γράφει πως δεν κάνει ιστορία, αλλά καταθέτει «**μερικά σκόρπια περιστατικά του μακελειού, πεταχτά και τα πιο σημαδεμένα, καθώς τα 'δα ο ίδιος ή τ' άκουσα απ' όσους σωθήκανε**».

Κι έρχεται ο **Γιάννης Μαστρογιάννης**, με δυόμισι σελίδες για το ολοκαύτωμα του Κομμένου στις 16.8.1943, να υπογραμμίζει: «**Με μόνη την πληροφορία που είχαν οι Γερμανοί, ότι πριν από δυο μέρες είχε περάσει από το χωριό ομάδα ανταρτών χωρίς να σταθμεύσει σ' αυτό, η διοίκηση των Ες-Ες που έδρευε στα Γιάννενα... αποφάσισε την 'ισοπέδωση' και την εσθράνιση κάθε ζωής στο μαρτυρικό Κομμένο...** Οι θηριωδίες που διέπραξαν τα ανθρωπομόρφα τέρατα στο ανυπεράσπιστο Κομμένο, ανέρχονται σε 317 καταμετρηθέντες νεκρούς, μεταξύ αυτών πολλά ανήλικα παιδιά, γυναίκες και γέροντες».

«**Φτάνει να σου πω πως στου Χρίστου Κοντογιάννη πρώτα κι ύστερα σ' όλους τους κήπους βρήκαμε την άλλη φορά κουφάρια άλωτα και τα συντρίψαμε με το γενί, δίχως να πούμε στις γυναίκες τίποτε για να μη μείνει η γης χέρσα κι ακάμωτη**», γράφει ο **Γιάννης Δάλλας**. Στην επανέκδοση του χρονικού ο **Γ. Δάλλας** έχει έναν καταπληκτικό πρόλογο που καταλήγει: «**Στην πόλη φούντωνε άλλη φλόγα κι άρχισε να καμινεύεται στο στήθος μου ο στίχος: "Άρη, μπροστάρη, σιδερέ, βορδιάνε, καπετάνι..."**». Με αυτόν τον στίχο στα χείλη και με τα χειρόγραφα για τη σφαγή του διπλανού Κομμένου, αποκαιρέτησα την Άρτα και δυο μήνες μετά την απελευθέρωση, **κατέφυγα κυνηγημένος στην Αθήνα**».

Κι απ' τον στίχο του **Δάλλα** στην ψυχραιμία κατάθεσης του **Μαστρογιάννη**, που ήταν «παρών» στη συγκέντρωση με την τελευταία ομιλία του **Άρη** στο χωριό Μεσσηνοργίου της Άρτας, στα τέλη του Μάη του 1945. Μέσα από οχτώ σελίδες, που κάποτε θα χρησιμεύουν στον ιστορικό, μεταφέρεται ο λόγος του **Άρη** και η συζήτηση με τους συγκεντρωμένους που κράτησε περισσότερο από τρεις ώρες.

Τις σημειώσεις αυτές ο **Γιάννης Μαστρογιάννης** τις άφησε στα παιδιά του που τις έβγαλαν βιβλίο απ' την «Πέτρα». Και τα δυο, εκτός απ' τα ιστορικά στοιχεία, μεταφέρουν - ιδιαίτερα ο **Δάλλας** - την ατμόσφαιρα της Άρτας, την προπολεμική και κατοχική περίοδο.

Μικρή λεπτομέρεια: Στην προμετωπίδα του βιβλίου του **Μαστρογιάννη** υπάρχει μια ανέκδοτη φωτογραφία μαχητών του **340 Συντάγματος του ΕΛΑΣ στην Άρτα**. Πρώτος δεξιά είναι ο **Σπύρος Ρίζος**, πατέρας του υπευθύνου των εκδόσεων «Πέτρα». Ήταν ένας αγωνιστής που ενέπνευσε τον σεβασμό και πολλές φορές κέρασε τον γράφοντα - μαθητοῦδι στη δεκαετία του 1970 - στον καφενέ του **Σπύρου Ζαρκαλή** στην Άρτα.

Γιώργος ΜΟΥΣΓΑΣ
(ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ 15 Φεβράρη 2009)

ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ
ΜΕ.Κ.Δ.Ε. του Ε.Μ.Π. για την προστασία και ανάπτυξη
του ορεινού περιβάλλοντος και των τοπικών
ευρωπαϊκών πολιτισμών

METSOVION INTERDISCIPLINARY RESEARCH CENTER
M.I.R.C. of the N.T.U.A.
for the protection and development of mountainous environ-
ment and local European cultures

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΜΕΤΣΟΒΟΥ
6ο ΔΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΔΙΑΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ
ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΕΤΣΟΒΙΟΥ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ και του ΜΕ.Κ.Δ.Ε. του Ε.Μ.Π.

"Η ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΟΡΕΙΝΩΝ
ΠΕΡΙΟΧΩΝ." ΔΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ, ΜΕ-
ΛΕΤΕΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΕΣ, ΕΡΓΑ, ΔΡΑΣΕΙΣ, ΣΤΡΑΤΗ-
ΓΙΚΕΣ, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ, ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ, ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ,
ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ.

ΜΕΤΣΟΒΟ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2010

2η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - Αθήνα 22.6.2009

Μετά από παράκληση πολλών συναδέλφων μελών
Δ.Ε.Π. των Πανεπιστημίων της χώρας, ερευνητών
και επιστημόνων του δημόσιου, του κοινωνικού και
του ιδιωτικού τομέα, παρατείνεται η προθεσμία υπο-
βολής των περιλήψεων των εισηγήσεων για το Συνέ-
δριο, ώστε να δοθεί η δυνατότητα αναλυτικής

προσέγγισης και διερεύνησης των πολυδιάστατων θε-
μάτων και προβλημάτων Ανάπτυξης και Περιβάλλον-
τος των Ορεινών Περιοχών.

Έτσι, η προθεσμία υποβολής περιλήψεων των
εισηγήσεων για όλους όσους θα πάρουν μέρος
στο Συνέδριο είναι η 30η Σεπτεμβρίου 2009.

Αντιστοίχως οι άλλες σχετικές προθεσμίες έχουν ως
εξής:

• Η ενημέρωση των συγγραφέων για την αποδοχή
της εισήγησής τους θα γίνει μέχρι την 30η Νοεμβρίου
2009.

• Η υποβολή των τελικών κειμένων των εισηγήσεων
θα γίνει μέχρι την 30η Απριλίου 2010.

• Η ενημέρωση των συγγραφέων για την έγκριση
των εργασιών, οι οποίες θα παρουσιασθούν τελικά
στο Συνέδριο και θα περιληφθούν στα Πρακτικά του,
θα γίνει μέχρι την 31η Μαΐου 2010.

Τα μέλη ΔΕΠ, τα οποία προτίθενται να δώσουν ή
έδωσαν θέματα διπλωματικών, προπτυχιακών ή με-
ταπτυχιακών εργασιών και/ή ειδικών εργασιών σχετι-
κών με την Ειδική Θεματολογία του Συνεδρίου, όπως
αυτή αναφέρεται στην 1η ανακοίνωση, παρακαλούν-

ται να ενημερώσουν γραπτά τον υπεύθυνο του Συνε-
δρίου Καθηγητή Δ. Ρόκο μέχρι 30.9.2009, αναφέρον-
τας τα θέματα των εργασιών και τα ονόματα των
φοιτητών που τις εκπονούν.

Η προθεσμία υποβολής σχεδίων για την αφίσσα
του Συνεδρίου λήγει την 31η.12.2009.

Τέλος η προθεσμία υποβολής φοιτητικών εργα-
σιών για βράβευση, σύμφωνα με τη σχετική ανα-
κοίνωση που έχει αναρτηθεί στο διαδίκτυο, λήγει
την 31η.12.2009.

Θυμίζουμε, ότι αναλυτικές πληροφορίες για το 6ο
Συνέδριο του Ε.Μ.Π. και του ΜΕ.Κ.Δ.Ε. του Ε.Μ.Π.
στο πλαίσιο του θεσμού των ανά τριετία τακτικών του
συνεδρίων με θέμα «Το Ε.Μ.Πολυτεχνείο για το Μέ-
τσοβο. Επιστρέφοντας ένα μέρος του χρόνου στην
πατρίδα των ιδρυτών και μεγάλων ευεργετών του»,
καθώς και την 1η ανακοίνωση, μπορεί να βρει κάθε
ενδιαφερόμενος στη διεύθυνση στο διαδίκτυο:

<http://www.ntua.gr/MIRC/>

Η Επιστημονική Επιτροπή
του ΜΕ.Κ.Δ.Ε. του Ε.Μ.Π.

ΘΥΑΜΙΑ 2009

Πέρασαν είκοσι χρόνια από τις πρώτες Αναπτυξιακές - Πολιτιστι-
κές - Αθλητικές Εκδηλώσεις της Ομοσπονδίας Καλαμά Ιωαννίνων,
τις ονομαζόμενες «ΘΥΑΜΙΑ», που συνεχίζονται με μια σχετική, όμως,
κάμψη. Κι εφέτος θα πραγματοποιηθούν με πιο ανάλαφρο πρό-
γραμμα, λόγω των πολλών εκδηλώσεων που συσσωρεύτηκαν γύρω
από τον Δεκαπενταύγουστο στην περιοχή μας. Έτσι φέτος το πρό-
γραμμα περιλαμβάνει τα εξής:

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΗΜΕΡΙΔΑ

ΠΑΡΑΚΑΛΑΜΟΣ: Σάββατο 8 Αυγούστου 2009, ώρα 10.30 το πρωί
θέμα: «Σε ποια φάση βρίσκεται το Καινοτόμο Αναπτυξιακό Πρόγραμμα
Παγωνίου - Παρακαλάμιας Δήμων - Μουργκάνας».

Ομιλητής ο Δημήτρης Φωτιάδης, Αναπληρωτής Καθηγητής Τμήματος
Πληροφορικής Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμ-
βουλος του Επιστημονικού Τεχνολογικού Πάρκου Ηπείρου (Ε. ΤΕ. Π. Η.).

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΕΣ

ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ: Σάββατο 8 Αυγούστου 2009, ώρα 7. 30
μ. μ. Μουσικοχορευτική βραδιά αφιερωμένη στο Περιβάλλον, στο πλαι-
σιο της συνεργασίας των Παρακαλάμιας Δήμων - Ομοσπονδιών - Περι-
βαλλοντικής Κίνησης Καλαμά «Ενεργοί Πολίτες».

ΧΡΙΣΤΟΒΑΣΙΛΕΙΑ 2009

ΣΟΥΛΙ ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗ: Κυριακή 9 Αυγούστου 2009, ώρα 7.00 το από-
γευμα. Πολιτιστική Εκδήλωση αφιερωμένη στον Χρ. Χριστοβασιλή.

ΒΡΑΔΙΑ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ: Τρίτη 18 Αυγούστου 2009, ώρα 10 το βράδυ.
Μουσικό-χορευτική βραδιά για τους νεολαίους της περιοχής μας.

ΤΕΛΕΤΗ ΛΗΞΗΣ «ΘΥΑΜΙΩΝ 2009»

Δεν έχει καθορισθεί έως τώρα το χωριό που θα την αναλάβει. Η εκδή-
λωση θα περιλαμβάνει: Ομιλία - Απονομές - Βραβεύσεις - Μουσικό-χο-
ρευτικό πρόγραμμα - Παραδοσιακό γλέντι.

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

Εφόσον υπάρξουν συμμετοχές, από 9-8 μέχρι 19-8-2009, στα αθλήματα
ποδόσφαιρο - μπάσκετ - βόλεϊ. Τόπος συνάντησης ΚΟΥΚΛΙΟΙ (στο μα-
γαζί με την πισίνα): Παρασκευή 7 Αυγούστου 2009, ώρα 9 το βράδυ, για
δηλώσεις συμμετοχής και καθορισμό του προγράμματος.

Καλούμε όλους τους Ανωκαλαμίτες, τα μέλη και στελέχη των Αδελφο-
τήτων, Συλλόγων και Φορέων της περιοχής, να στηρίξουν με κάθε
τρόπο τα ΘΥΑΜΙΑ, η επιτυχία των οποίων θα συμβάλει στην καθιέ-
ρωση ενός σημαντικού θεσμού για τον τόπο μας!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΥΡΑΤΖΗΣ

ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ

Η Παγωνήσια Εύα Χαλατσά είναι και πάλι στο τιμόνι του Συνδέ-
σμου Γυναικών Ηπείρου, μετά τις αρχαιρεσίες που έγιναν τον
Απρίλιο και τη συγκρότηση σε σώμα του νέου Διοικητικού Συμ-
βουλίου. Η κατανομή των αξιωματικών έχει ως εξής:

Πρόεδρος Εύα Χαλατσά, Α' Αντιπρόεδρος Ρόη Αθανασίου - Καλα-
μάκη, Β' Αντιπρόεδρος Βασιλική Αποστόλου, Γενική Γραμματέας
Ευγενία Μπαλτογιάννη, Ειδική Γραμματέας Ευδοκία Μάχου, Τα-
μίας Αυγή Θεοδόση - Μπέσκα, Αναπληρώτρια Ταμίας Ηλέκτρα
Φωτοπούλου, Έφορος Πολιτιστικών και Δημοσίων Σχέσεων Γε-
ωργία Αθανασίου και Μέλη Χριστίνα Ασπροποταμίτη, Ελευθερία
Καρίνου, Ελένη Σιάφη, Γιάννα Κασσίμη και Φωτεινή Νέτσου.

Για την Ελεγκτική Επιτροπή εξελέγησαν οι Αναστασία Ντάκα,
Ειρήνη Τζαβέλλα και Καίτη Λύτη.

Απ' την πλευρά μας συγχαίρουμε όλες τις εκλεγείσες και ευχόμα-
στε ολόψυχα καλή επιτυχία στο δύσκολο και επίπονο έργο τους,
για το καλό της Ηπείρου.

Ο ΠΑΣ ΓΙΑΝΝΙΝΑ ΣΤΗΝ Α' ΕΘΝΙΚΗ

Το όνειρο των χιλιάδων φιλά-
θλων του ΠΑΣ Γιάννινα έγινε
πραγματοτικότητα! Η άνοδος στην Α'
Εθνική είναι πλέον γεγονός και από
τις 23 Αυγούστου 2009 θα μπορούμε
να βλέπουμε την ομάδα μας να αγω-
νίζεται στα "μεγάλα σαλόνια" με τις
μεγάλες ομάδες της Super League.

Η άνοδος του ΠΑΣ στη Super League
συνοδεύτηκε και από ρεκόρ. Σημείωσε
70 γκολ, κάτι που δεν είχε πέτυχει άλλη
ομάδα, παίρνοντας και την άνοδο. Η
επίθεση του ΠΑΣ με τους Σαϊτιώτη, Σο-
λάκη έκανε «πάρτυ» στις αντίπαλες πε-
ριοχές. 20 γκολ πέτυχε ο Σαϊτιώτης,
χάνοντας για 2 μόλις γκολ το «χρυσό
παπούτσι» από τον Σουλτανίδη της Κα-
βάλας, ο οποίος πέτυχε 22 γκολ. Πέρα
από την επίθεση που ήταν η καλύτερη
με 70 γκολ έναντι 56 της Καβάλας και 54
του Ατρόμητου, πολύ καλά πήγαμε και
στην άμυνα, 3η καλύτερη στην κατηγο-
ρία.

Αυτό όμως, οφείλεται και στον προπο-
νητή Όγιο που πέρασε στους παίκτες
πολύ καλή ψυχολογία και ποδοσφαιρικό
ταμπουκά και πάντοτε με τους χιλιάδες
φιλάθλους που ήταν πάντοτε στο
πλευρό της ομάδας, εντός και εκτός γη-
πέδου. Ας ελπίσουμε ότι τώρα με τον

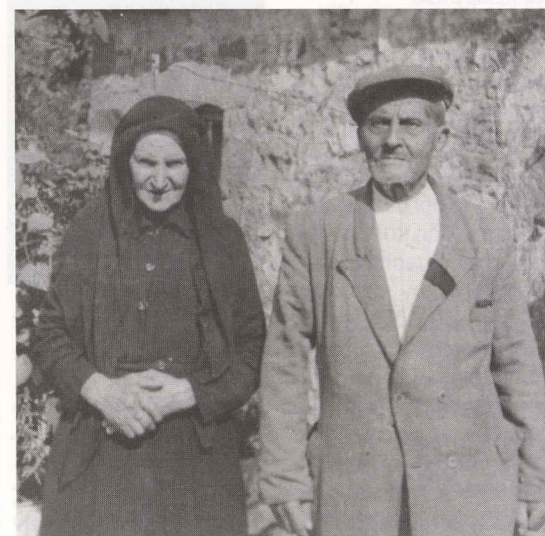
νέο προπονητή Γιώργο Παράσχο, η
ομάδα μας θα έχει μια καλή πορεία στην
Α' Εθνική, αφού πρώτα προχωρήσουμε
και σε κάποιες μεταγραφές, που είναι
απαραίτητες.
Σύμφωνα με τον προπονητή, ο ΠΑΣ
θέλει τερματοφύλακα, στόπερ, αριστερό
μπακ, φορ, αμυντικό χαφ και 10άρι.
Πάντως, μέχρι στιγμής, εξασφαλίσαμε
τον τερματοφύλακα Δημήτρη Ελευθε-
ρόπουλο από την Ιταλική Σιένα, τον Αν-
δράλα από τον Ατρόμητο, τον Τιμπαλά
από το Λεβαδιακό, τον Μενδρινό από
τον Ολυμπιακό, τον Βαγγελά από τον
Π.Α.Ο.Κ και τον Κροάτη Μαϊστόροβιτς.
Επίσης, πολύ καλά προχωρούν οι συ-
ζητήσεις για την απόκτηση του Τσιρίλο
από την Ιταλική Ρετζίνα.

Ευχόμαστε στον ΠΑΣ καλή ποδοσφαι-
ρική χρονιά και ραντεβού στις 23 Αυ-
γούστου 2009 στο γήπεδο των
Ζωσιμάδων, στα Γιάννινα, με την
έναρξη του πρωταθλήματος, μιας και
που οι περισσότεροι από εμάς θα βρι-
σκόμαστε ακόμα στα χωριά μας!

ΖΗΣΗΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

Πρόεδρος Αδελφότητας
Γρανισποπούλας Ιωαννίνων

Τα σταυρωμένα χέρια της Ηπειρώτισσας και ο καλλιτέχνης

Η Αριστεϊδαίνα Μπαρτζίκα το 1920, στη Νησίστα (Παλαιά
Ελλάδα, Άρτα) με τον άντρα της Αριστείδη, πρώτο πρό-
εδρο της Κοινότητας. (Αρχειο Λευτέρη Καρακάτσου).

Η αείμνηστη Αρτεμισία Καψάλη, από τους Ασπράγγελους Ιωαννίνων, "Γυναίκα της Πίνδου". "Δυο φορές τη
βδομάδα πηγαίναμε φορτωμένες τα ζώα μας πολεμοφόδια και τρόφιμα στους φαντάρους μας, φορτωμένες
και μεις". Εδώ το 1980, έξω από την αυλή της, στα Γιάννινα. (Αρχειο Ανδρέα Ρίζου).

Έδωσε τα πάντα για την οικογένειά της, το σπίτι της, τον γενέθλιο τόπο της και την πατρίδα. Έγινε ένα με τη γη.
Κι απ' εκεί, όπου το χρέος την καλούσε. Δεν λύγισε στις κακουχίες. Δεν βαρυγκώμησε στις δυσκολίες. Είναι η
Ηπειρώτισσα μάνα και σύζυγος. Είναι η Ηπειρώτισσα γυναίκα, το ξάφνιασμα της φύσης, κατά πως λέει και ο ποι-
ητής. Και κει, σε μια στιγμή ξεγνοιασιάς, στέκεται απέναντι στον φακό, για να παραδοθεί και φυσιογνωμικά στην
αιωνιότητα. Σταυρώνει τα χέρια, σαν σε ικεσία, με βλέμμα βαθύ και γαλήνιο. Σεμνή και ταπεινή, κουβαλώντας τη
ζωή στα δύο αυτά ροζιασμένα χέρια, απαθανατίζεται, για να τη θυμόμαστε, να παίρνουμε δύναμη από την πα-
ρουσία της, στον χρόνο τα γυρίσματα. Αυτά τα ιερά χέρια της Ηπειρώτισσας, ας αγγίζουν την ψυχή μας και ας
μας εμπνέουν, όπως ενέπνευσαν και τον Ηπειρώτη καλλιτέχνη-γλύπτη Θόδωρο Παπαγιάννη στο έργο του με τίτλο
"Ηπειρώτισσες Γυναίκες", ο οποίος τιμά με τον δικό του τρόπο τη σεβάσμια, γλυκιά μορφή της!

Μνήμη της αξιαγάπητης συγγραφέως Ηπειρώτισσας Δέσπως Καρβέλη

Μια συγκινητική επιστολή έφθασε
στα γραφεία της εφημερίδας μας,
πριν από λίγο καιρό, από την κ.
Ελένη Καρβέλη, κόρη της αείμνηστης
Ηπειρώτισσας συγγραφέως (από τη
Ζίτσα) Δέσπως Καρβέλη. Η Δέσπω
Καρβέλη ετοιμάζε, με ιδιόχειρη αφιέ-
ρωση, την αποστολή για τη βιβλιο-
θήκη του "Πύρρου" του τελευταίου
της βιβλίου, με τίτλο "Τα σημάδια των
καιρών". Δεν πρόλαβε και το βιβλίο
έμεινε στη βιβλιοθήκη της. Η κ. Ελένη
Καρβέλη μάς γράφει:

5/τάξιο Διδασκαλείο Ιωαννίνων το 1934.
Το 1939 παντρεύτηκε τον Ζιταϊώτη δά-
σκαλο Σταύρο Καρβέλη. Εργάστηκε
στην Ήπειρο, Αιτωλοακαρνανία, Κομο-
τηνή και Αθήνα.

Πήρε σύνταξη
το 1968. Το 1965
εγκαταστάθηκε
οικογενειακά
στους Αγίους Θε-
οδώρους Κορίν-
θιας, στον οικισμό
Σουσακι, με τις
δύο κόρες τους,
την Αναστασία και
την Ελένη.

Πρωτοδημοσί-
ευσε στην εφη-
μερίδα «Αώρος»
της Κόνιτσας και συνέχισε στο «Ηπειρω-
τικό Μέλλον», στην «Πρωία» της Κομο-
τηνής, στον «Ηπειρωτικό Αγώνα», στη
«Βραδυνή», στην «Κορινθιακή Ημέρα»,
στα «Κορινθιακά Νέα», στους «Νέους
Αγώνες Ηπείρου», στην «Πανηπειρω-
τική», στα «Νέα της Λιγοψάς», στον
«Παλμό της Ζίτσας», στα «Ηπειρωτικά
Νέα Κορίνθου» κ.ά.

Άρθρα της δημοσιεύθηκαν, επίσης, στα
περιοδικά «Διδασκαλικόν Βήμα»,
«Ελλάς - Κύπρος Τουρισμός», «Περιο-
δικό Ελληνίδων Β. Ελλάδος», «Σμύρνα»,
«Μελισσοκομική Ελλάς», «Ηπειρωτική
Εταιρεία», «Εικόνες της περιοχής μας»,
«Το Ζαγόρι μας», «Πύρρος» κ.ά.

Το θεατρικό της «Αλκυονή» παίχτηκε
στους Αγίους Θεοδώρους και στην Κο-
ρινθο από παιδιά του Δημοτικού Σχο-
λείου Αγίων Θεοδώρων.

Βιβλία της: «Το παληγιού της Λευτε-
ριάς», «Ο Ακας με την Άγαν», «Ανώμαλα
παιδιά», «Το χρέος», «Ο θησαυρός και

άλλα διηγήματα», «Το οδοιπορικό μιας δα-
σκάλας», «Με τα μάτια στους ορίζοντες»,
«Τα παιδικά και εφηβικά μας χρόνια».
Βραβεύθηκαν: Από το Λύκειο Ελληνί-
δων η διάλεξη: «Βαλκανικοί Πόλεμοι». Από την Ένωση Συντακτών και Δημο-
σιογράφων Τουρισμού: «Η Ζίτσα», από
την Ένωση Συντακτών και Δημοσιογρά-
φων Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών:
«Η Κάκα Πολύξην». Από την Ηπειρω-
τική Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών: «Ο
καρναγικός και ο θησαυρός». Από τον
Σύνδεσμο Φιλίας Ελλάδας - Κύπρου «Το
προσφυγόπουλο της Κύπρου». Από την
Επιτροπή Ελληνοτουρκικής Φιλίας Αι-
ωνιτή (μπεκτζί): «Στη γέφυρα του ποταμού
Εβρου». Από το Σωματείο Λόγου και Τέ-
χνης Αλκυονίδες: «Γεια σου, Σπυρι-
δούλα, γεια σου».

Εκπομπές: Από τον Ρ/Φ Σταθμό Κομο-
τηνής μεταδόθηκαν: «Η μητέρα», «Η
άλωση των Ιωαννίνων», «Παιδικές Κατα-
σκηνώσεις» κ.ά. Από τον Ρ/Φ Σταθμό
Αθηνών: Ομιλία της ως πρόεδρος της
25ης σειράς διδασκόντων του Εθνικού
Ιδρύματος (Εστία Διδασκάλων) με θέμα:
«Ο ρόλος της Δασκάλας».
Ανθολόγηση του έργου της: Λόγιοι της
Ηπείρου του Β. Κραψίτη (2ος τόμος), Κο-
ρίνθιοι ποιητές - πεζογράφοι, έκδοση του
Πνευματικού Κέντρου Κορίνθου, στον
τόμο «Παρουσίες» του Φίλιππου Αιθίου,
στις Ανθολογίες των Σήφη Κόλλια και
Μιχ. Σταφυλά.

Τιμήθηκε από την Ελληνική Δημοκρα-
τία με αναμνηστικό μετάλλιο για τη συμ-
μετοχή της στην Εθνική Αντίσταση
1941-1945, από το Οικουμενικό Πα-
τριαρχείο στην Κωνσταντινούπολη για το
συγγραφικό της έργο και από το Σωμα-
τείο Λόγου και Τέχνης «Αλκυονίδες», του
οποίου ήταν και ιδρυτικό μέλος.

Το τελευταίο της βιβλίο, με την ιδιό-
χειρη αφιέρωσή της στον "Πύρρο":
«Φιλική η προσφορά του βιβλίου
μου... Σας εύχομαι ό,τι καλό κι αγαθό
στη ζωή σας και στο έργο σας».

Η ΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ & ΤΕΧΝΕΣ

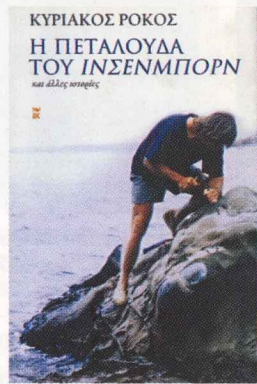

Γράφει και
επιμελείται
η BANTA
ΚΟΥΤΣΟΚΩΣΤΑ

Κυριάκος Ρόκος:

Η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ ΤΟΥ ΙΝΣΕΝΜΠΟΡΝ

και άλλες ιστορίες
Εκδόσεις ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Μπορεί κανείς να αναλογιστεί, με ποιο τρόπο ένας γλύπτης διεθνούς αναγνώρισης, όπως ο Ηπειρώτης Κυριάκος Ρόκος, περνάει ώρες ολόκληρες σκαλίζοντας την πέτρα ως το μεδούλι για να φανεί η ομορφιά της ψυχής της; Τι σκέφτεται άραγε και πώς συνομιλεί μαζί της, την ώρα της σμίλεψής της και τι εν τέλει επιθυμεί να αποτυπώσει κάθε φορά στη μορφή της, όταν καταφέρνει και εξωτερικεύει, επί τέλους, όλη τη θαμμένη ζωή αυτής της τάχα άψυχης πέτρας;

Εάν μελετήσει κανείς με σπουδή όλα τα επίπεδα της ιδιότυπης γραφής του, στο καινούριο του βιβλίο με τίτλο «Η πεταλούδα του Ίνσενμπορν», θα έχει την απάντηση. Πρόκειται για μία συλλογή δεκαοκτώ αφηγημάτων - αληθινών ιστοριών, οι οποίες δίνονται με έξοχο λογοτεχνικό τρόπο από τον συγγραφέα, καθώς αυτός αναζητά την ουσία της ύπαρξης και το νόημα της ζωής μέσα από την ίδια του τη δημιουργία και ακροβατεί τότε ισορροπώντας με άνεση, τότε με κίνδυνο να πέσει στο κενό, αιωρούμενος πέρα από τα όρια της πραγματικότητας, εκεί όπου το όνειρο μπορεί να σε οδηγήσει να αγγίξεις την ελευθερία.

Ίσως, είναι ο τρόπος του. Ο τρόπος των ποιητών. Ίσως, μόνο έτσι μπορεί να μιλήσει με τη δική του γλώσσα, εκείνη της σιωπής και να απογυμνώσει την αλήθεια. Η διαλεκτική με τον εαυτό του, με το βαθύτερο είναι του, ο προβληματισμός για το είναι της τέχνης του, τα ερωτήματά του για την τέχνη της ζωής, αποτελούν και την πεμπτούσια της γραφής του. Κυρίως όμως του δείχνουν τον δρόμο για μια ουσιαστική διαλεκτική σχέση με τη βαθύτερη ουσία της τέχνης, αλλά και με κάθε μυημένο σε αυτή. Και όλα αυτά όχι ξέχωρα από τις μνήμες, την παράδοση, τη βιωματική σχέση με τόπους και ανθρώπους, τα συναισθήματα, που κάποτε δεν συγκρατούνται και ξεχειλίζουν, σπάζοντας το φράγμα της καρτερίας ή τις εικόνες που γράφουν με ανεξίτηλα χρώματα τις στιγμές στο υποσυνείδητο.

Και έπειτα, μορφές και εικόνες που είναι ριζωμένες για πάντα μέσα μας, που τις φροντίζουμε να υπάρχουν, γιατί δίχως αυτές χανόμαστε και εμείς στην αναπαράξια μας. Διότι το περιεργό είναι, πως, παρόλο που οι ιστορίες του Ρόκου σε πρώτη ανάγνωση εμφανίζονται αυτοβιογραφικές, ωστόσο, αν ξεσκονίσει κανείς λέξεις, εικόνες και φράσεις, αν κοιτάξει κάτω από το υπόστρωμα της δικής του ερμηνείας και ανακαλύψει τα κρυμμένα νοήματα, θα δει πως πρόκειται για ερωτήματα που βασανίζουν κάθε ανθρώπινη ύπαρξη, η οποία αντιλαμβάνεται τη ζωή ως κάτι περισσότερο από ένα απλό πέρασμα πάνω στη γη.

Ποιος μπορεί, για παράδειγμα, να ξεχάσει την ευχή της μνάης ή το βλέμμα του πατέρα τη στιγμή που αφήνει πίσω του το πατρικό σπίτι;

«...Από νωρίς με είχε κυριεύσει η σκέψη του πατέρα... Άλλοτε σαν σκαλοπάτι, άλλοτε σαν κουπαστή κι άλλοτε σαν χούφτα που με σήκωνε ψηλά, όταν εκείνος, παλληκαράκι, βουτηγμένος στα νερά του Αράχθου πήγαινε να συναντήσει το δικό του πατέρα... Μια αποροδιόριστη ανάγκη, σκεπασμένη καλά, με χριστουγεννιάτικες, πασχαλιάντικες και καλοκαιρινές μέρες...» (Η πεταλούδα του Ίνσενμπορν).

Ποιος δεν έχει αναζητήσει τον δικό του παράδεισο ή δεν κατέθεσε κάποια στιγμή τα πάντα στο παιχνίδι της επιβεβαίωσης;

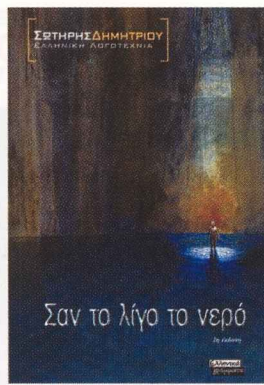
«...Όλοι στο ίδιο καζάνι βράζουμε κι ο καθένας προσφέρει το άρωμά του, την ουσία του, το χρώμα του, σε αυτό που δε θέλουμε να τελειώσει ποτέ, το παιχνίδι της επιβεβαίωσης...» (Ερμού και Βουλής Γωνία).

Ποιος δεν πίστεψε σε κάποιο παραμύθι ή σε ένα δικό του όνειρο (Το παραμύθι του Ηλιοφάνηρου), ποιος δεν βρέθηκε αντιμέτωπος κάποτε με κάποια «Απομυθοποίηση» και ποιος δεν ενοχλήθηκε από την ασημαντότητα των τηλεκατευθυνόμενων εξουσιών; «...Ίσως κάποτε οι νέοι στην ψυχή να γίνουν οι πιο πολλοί και καταφέρουν να εξαφανίσουν την υποκρισία των τηλεκατευθυνόμενων εξουσιών...» (Ο Αποχαιρετισμός).

Σωτήρης Δημητρίου:

Σαν το λίγο το νερό

Εκδόσεις: Ελληνικά Γράμματα

Συγκλονιστικός, ευρηματικός και αφαιρετικός όπως πάντα, καθηλώνει για άλλη μια φορά ο Ηπειρώτης συγγραφέας Σωτήρης Δημητρίου, ο οποίος μέσα από το βιβλίο του «Σαν το λίγο το νερό», επιχειρεί με επιτυχία το μεταφυσικό ταξίδι μιας ψυχής, από την κατάδυσή της στον Άδη και την ανύψωσή της στους αιθέρες, όπου περιπλανιέται μετά θάνατον, στην άνευ όρων κατάδυση στον βυθό της ανθρώπινης ύπαρξης, για να ανασύρει στην επιφάνεια και να βγάλει στο φως ό,τι σκοτεινό, ποταπτό και χθόνιο την ακολουθούσε όσο βρισκόταν εν ζωή.

Το τοπίο πλοκής του πεζογραφήματος, καθώς και της μετά θάνατον πορείας του ήρωά του, δεν χαρακτηρίζεται, όμως, μόνο από τη μεταφυσική του σύνθεση ή αποσύνθεση, αλλά περνάει και στη ζώσα καθημερινότητα του παρελθόντος χρόνου του, όπου ο συγγραφέας μάς μεταφέρει με τον δικό του μοναδικό τρόπο στον γενέθλιο τόπο, στην ακριτική Θεσπρωτία, και αφήνει ελεύθερα να μας μιλήσει αυτή η τόσο ζωντανή γλώσσα του τόπου του, η οποία μέσα στην απλότητα και στη λιτότητά της κρύβει τα πιο πλούσια και βαθιά νοήματα.

Ο ήρωάς του, νεκρός όντας, περιπλανιέται μετέωρος στο αόρατο σύμπαν, ορατό όμως γι' αυτόν και τον συγγραφέα, καθώς το οριοθετεί πάνω από τη ζωή της πόλης και του χωριού, μεταφέροντας σε αυτή την οριοθέτηση την απόσταση κόλασης και παράδεισου, τόσο του εξωτερικού, όσο και του εσωτερικού τοπίου του ανθρώπου.

Με αξιοζήλευτο λογοτεχνικά τρόπο ο συγγραφέας πηγαίνειόχρεται με άνεση από το μεταφυσικό στο ρεαλιστικό και αποδεικνύει ότι η λογοτεχνία ανθεί όχι μόνο στη ζωή, αλλά και στη ματαιώση αυτής. Το βέβαιο δε είναι ότι ανθεί παραμένοντας αειθαλής στην αυθεντική χωριανική ζωή, η οποία αποτελεί και την αστείρευτη πηγή έμπνευσής του.

Θα έλεγα ότι πέρα από την ευρηματικότητα του κειμένου ή τη μοναδικότητα της γλώσσας του Δημητρίου, που χαρακτηρίζει τη λογοτεχνία του και που φυλάσσει έναν ξεχωριστό θώκο, όχι μόνο στον ελληνικό λογοτεχνικό χώρο, αλλά και ευρύτερα, αυτό που ξεφαιλάει στο βιβλίο είναι η ειλικρίνεια και η κατά κάποιο τρόπο αυτοκριτική του για ό,τι ευτελές και βρωμικό, ωστόσο ανθρώπινο, με το οποίο ο αφηγητής πορεύτηκε στη ζωή του, κυρίως δε για την έλλειψη συμπόνιας, το ψεύτικο ενδιαφέρον και την κολακεία του για τους άλλους.

Σε πολλά σημεία του κείμενο φαίνεται να φέρει τη διάθεση του συγγραφέα για μια αυτοκάθαρση και αυτό ακριβώς είναι που σε κάνει να τον θαυμάζεις ακόμα περισσότερο για τη γενναιοδωρία του να μιλήσει σε πρώτο πρόσωπο και να ξεγυμνώσει μπροστά στα μάτια του αναγνώστη τη δική του ενοχική αλήθεια, η οποία, όπως άλλωστε συμβαίνει στον καθένα μας, αποτελεί ένα εσωτερικό αγκάθι, ένα σπυρί γεμάτο πύον, από το οποίο απαλλάσσεται μονάχα αν έχεις την παλικαριά να το σπάσεις.

Το μεγαλείο του κειμένου βρίσκεται ακριβώς εκεί. Στο ότι δηλαδή ο αναγνώστης έρχεται τόσο κοντά στην αλήθεια του Δημητρίου, ώστε, θέλοντας και μη, θα ανακαλύψει και την όποια δική του βρωμιά μέσα του.

Τελικά ο αφηγητής ευφυώς επιλέγει ως λύτρωση τον δρόμο της επιστροφής στην απλότητα της ζωής των γυναικών του χωριού του, εκεί όπου όταν ήταν μικρός έκανε πως κοιμόταν και έσπινε αυτή για να ακουραίνεται όλα όσα έλεγαν μεταξύ τους, καθώς, μη κυνηγώντας την ατομική τους και μόνο ευτυχία, όπως συμβαίνει σήμερα στον αστικό τρόπο ζωής, αντιμετώπιζαν με στωικότητα τα πάντα.

Πίσω, λοιπόν, ξανά στη ιδιαίτερη πατρίδα. Στην Ήπειρο των παιδικών του - και παιδικών μας - χρόνων, με τη λαϊκή σοφία να απαντάει και μόνο με δυο κουβέντες σε βασανιστικά ερωτήματα χρόνων. Με εκείνες τις μαυροντυμένες απλές γυναίκες, οι οποίες όμως είχαν τη δύναμη, είτε με τον ποιητικό λόγο και τα τραγούδια (τα μοιρολόγια ή τα νανουρίσματά τους), είτε και με τη σιωπή τους, να σε βοηθήσουν να βγάλεις από μέσα σου κάθε ψυχικό φορτίο.

«...Όσο έτρεφε ο ποιητικός τους λόγος τις ψυχές τους, άλλο τόσο τις έτρεφε και η σιωπή. Αυτή η πολύσημη σιωπή της σιωπής, που τον καμβάρη της κεντούσαν απρόσμενοι φυσικοί ήχοι. Ο κούκος, το αηδόνι, η αϊγά, το τριζόνι, ο αγέρας, το γομάρι, ο αχός της λακιάς, τα μελίσσια, η ανθογέννησις. Αυτοί οι ήχοι, υφάδια στο στημόνι της σιωπής, δημιουργήσαν την προσωπιακή ομιλία τους. Η σιωπή της νύχτας επίσης - ιδίως της θερινής - τους συνέδεε με τον ήχο του ουρανού».

Σταυρούλα Δημητρίου:

Στη σκιά του καθρέφτη

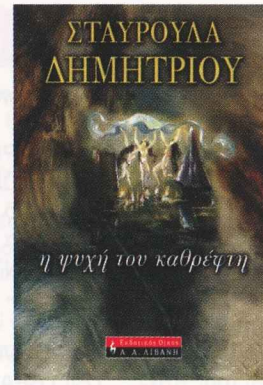
Εκδόσεις LIBANH

Τι μπορεί να συμβεί σε μια πόλη όταν ξαφνικά μια λοιμώδης ασθένεια μετατρέπεται σε πανδημία; Όταν ο θάνατος δεν είναι μόνο ένας αδιόρατος φόβος, αλλά η τρομακτική αλήθεια της πιο απίτης πραγματικότητας, όπου η ζωή με τον θάνατο ταυίζονται και ο ανυπεράσπιστος άνθρωπος αισθάνεται την υλική και πνευματική του σήψη μέσα από τον πόνο της απώλειας που σφίγγει τον κλοιό όλο και περισσότερο γύρω του, έτσι ώστε να μην υπάρχει διαφυγή προς τη σωτηρία του;

Τότε όλα ανατρέπονται και είναι τόσο όμοια όσο και αντιπατά, καθώς ο θάνατος δεν ξεχωρίζει τάξεις, ηλικίες, φύλο, θρησκείες. Ένας μύλος η ζωή που όλα τα αλέθει, ένα καλοσάββατο ολόκληρη η πόλη, όπου νεκρά σώματα σαπίζουν και η δυσωδία τους αναδύεται παντού, γίνονται λίπασμα, με το οποίο αναπτύσσονται και παρασιτούν τα πιο αβυσσαλέα και αποτρόπαια πάθη.

Είναι γιατί ο θάνατος φέρνει πιο κοντά τους ανθρώπους και τους απελευθερώνει παντελώς, αποτάσσοντας από πάνω τους προλήψεις και δεισιδαιμονίες, ή μήπως είναι γιατί αυτό το αδηφάγο θηρίο, ο θάνατος, απογυμνώνει την αλήθεια για τον Θεό, που μόνο Θεός δεν είναι, αφού στο ζοφερό και θανατηφόρο τοπίο της αποκάλυψής του παρουσιάζεται εν πλήρει απουσία.

«Θεέ αν πεθάνουμε όλοι τι θα κάνεις;»... Η εσωτερική αυτή κραυγή της Σταυρούλας Δημητρίου που μας δίνει στη δεύτερη συγγραφική της απόπειρα, ένα ιδιαίτερο υπαρξιακό κείμενο, με μια απάντηση δυναμική ποιητικής και θεατρικής γραφής, θα έλεγα πως συμπυκνώνει τη διαχρονική αγωνία του ανθρώπου για τον ανεξήγηστο ρόλο του θείου στην ανισότητα ανάμεσα στη ζωή και στον θάνατο, όπου, αν και ο θάνατος είναι μια τόσο θαυμάσια και η ζωή πολύ μεγαλύτερη σε χρονική διάρκεια, ωστόσο η ελάχιστη αυτή στιγμή κρατά αιώνια, οπότε ο θάνατος μεγαλύτερος είναι από τη ζωή, ενώ ο Θεός αδυνατώντας να τον ελέγξει, εν τέλει αμφισβητείται.

Και ο έρωτας; Πώς χωράει ο έρωτας ανάμεσα στη ζωή, στον θάνατο και στον Θεό; Όταν ο θάνατος θα είναι πια γεγονός και θα περνάει μαζί με την αρρώστια από ρούχο σε ρούχο και από άνθρωπο σε άνθρωπο, τι θα απογίνει η Τόσκα, πώς θα αντέξει τον εσωτερικό της θάνατο, καθώς ο Ληγόργιο δεν ήθελε επιστρέψει;

«Ο έρωτας... που την πηγαίνει οπουδήποτε, ως την άκρη του εαυτού της, εκεί όπου η ίδια διαλέγει να εξοριστεί, που την κάνει να τον θυμάται, να τον κάνει ζήτημα - τα μάτια του μαύρο βελούδο - να φτάνει ως και στο μαύρο σιρίπι στο γιλέκο του. Κι ύστερα, στα φιλήματά του. Αν ο Ληγόργιο ήθελε επιστρέψει...»

Και γιατί η συγγραφέας αφήνει τα καταπιεσμένα ως τότε πάθη να οδηγήσουν αυτή τη θανατηφόρα κούρσα της ζωής, χαρίζοντας τους μάλιστα και τη δυνατότητα του πλεονεκτήματος της επιβίωσης του φορέα τους;

Μα, βεβαίως, επειδή η αιώνια πάλη του καλού με το κακό είναι η αφετηρία και ο προορισμός. Η αγωνία της να μιλήσει για τον υπαρκτό φόβο της επικράτησης του κακού, το οποίο δεν μπορεί κανείς να αντιπαλέψει ούτε με προλήψεις, ούτε με την υποταγή στον όποιο Θεό. Η συγγραφέας σε ρούχο και από άνθρωπο σε άνθρωπο, τι θα απογίνει η Τόσκα, πώς θα αντέξει τον εσωτερικό της θάνατο, καθώς ο Ληγόργιο δεν ήθελε επιστρέψει;

Ίσως τελικά μέσα από τη γνώση του κακού, να φθάνει κανείς και στην αλήθεια του καλού. Αυτό που διαδραματίζεται, εξ άλλου, στο Φιλάτι (Φιλίππη της Θεσπρωτίας, όπου και ο γενέθλιος τόπος της συγγραφέως) το σωτήριο έτος 1814, όταν η πανούκλα μολύνει έτσι ξαφνικά τη ζωή με θάνατο, θα μπορούσε να συμβεί σήμερα, αύριο, πάντα, καθώς ανά πάσα στιγμή ένας τόπος, ακόμα και η ανθρωπότητα, απειλείται με αφανισμό, είτε αυτό είναι δυνατόν να προέλθει από λοιμώδη ασθένεια, είτε από άλλη καταστροφή.

Βαγγέλη Φίλου: Θεάλια

Εκδόσεις Ενδοχώρα

Με μία σειρά εννέα ποιητικών πεζών κειμένων, εμφανίζεται ο συμπαιρωτής μας (από τα Άγναντα του νομού Άρτας) Βαγγέλης Φίλος. Πρόκειται για ένα βιβλίο, στο οποίο επιχειρεί με επιτυχία μια ποιητική αφήγηση, όπου σε αρκετά σημεία επικρατεί η θεατρική στιχομυθία.

Πηγαίος ο λόγος του, γεμάτος από την υγρασία των συναισθημάτων που αβιάστα παράγει, παραβολικός και αμφίσημος, πλάθεται και αναπαράγεται εν μέσω των αντιθέσεων της ζωής, τις αιτίες των οποίων ανιχνεύει, εμβαθύνοντας στην ουσία και στο νόημά της.

Ο φόβος για το άγνωστο, για τη μοναξιά, για το ανεπαρκές, για το επερχόμενο τέλος, για την κληρονομιά που χάνεται, για την προαιώνια ευθύνη, για την επέλαση των βαρβάρων σε τυφλούς καιρούς, για τη θανάτωση της φύσης... Ο συγγραφέας υπογραμμίζει την εσωτερική αναστάτωση και τον προβληματισμό γι' αυτά που χάνονται και φεύγουν ανεπιστρεπτή, αλλά και την ευθύνη να κρατήσουμε υγιείς, τι απέμεινε από το κατέβασμα του ποταμού της αδιαφορίας, που σαρώνει στο διάβα του ό,τι βρει, καθώς και την ελπίδα της αναγέννησης, της ξαστερίας, της επιστροφής στην αφετηρία.

«...Αυτό το ποτάμι δεν έχει πηγές! φώναζε. Κι εγώ τον προορισμό μου τον έβρω. Γυρεύω την αφετηρία...» (Ο Ισκιός).

«...Τη συνάντησα στην αυλή με τις ψηλές ντάλιες. Απίθωσα τη σκιά και ωσάν να ήθελε χρόνο να μου δώσει - τον δισταγμό μου να νικήσω - άπλωσε τα ασπρόρουχα στο σύρμα. Προσεχτικά σε μια εκκρεμότητα παλιά που 'πρεπε προσεχτικά να κλείσει.

- Δεν ήρθα να ταραξω τη σιωπή σου. Σεβάσμια Μητέρα! πες μου, πες μου Μητέρα είχε φόβο; Κοίταξε, τότε μακριά, εκεί που η νύχτα φέγγει το πρώτο αστέρι και ως να είχε σκεφτεί από καιρό μίλησε «είχε ρίμμε να λήξει η θητεία. Η επι-

στροφή σου ήταν η ελπίδα που έφτανε ψηλά στο λόφο, με το σφύριγμα του τρένου. Και τον κρατούσε ορθό εκεί, δύο με τέσσερις... Και το τρένο περνούσε κάθε μέρα ανανεώνοντας την προσδοκία... Και γέμισε η σκοπιά χαρμαπιάς».

Κάθε ελπίδα και μια χαρμαπιά. Ώσπου θόλωσε το βλέμμα και έπαψε πλέον να μετρά. Πώς να μετρήσεις το αμέτρητο; Κι αν το μετρήσεις, να το κάνεις τι; «Αδειασε η στέρνα της ψυχής, βαθύς ο πόνος, βαθύ το κενό, πηγάδι άηχο...» (Ο λόφος με τις σκοπιές).

...Είδε τη φύση, πέρα, απέραντη. Και τη γερόντισσα να αγναντεύει.

«Πού είναι το πέρασμα;» τη ρώτησε κι αυτή τον κοίταξε. «Σε μάπασαν παιδί μου!»

«Γιατί, τη ρώτησε, τι έχουν να ζηλέψουν;». «Έχεις το βλέμμα του αετού». «Κοιτάς ψηλά». «Και βλέπω πόνον». «Κοιτάς μακριά». «Και βλέπω δυστυχία». «Κι αχτίδες ήλιου μυστικού». «Σε μάπασαν παιδί μου! Ζηλεύουν που ονειρεύεσαι!» (Ο Ισκιός).

«...Τη συνάντησα στην αυλή με τις ψηλές ντάλιες. Απίθωσα τη σκιά και ωσάν να ήθελε χρόνο να μου δώσει - τον δισταγμό μου να νικήσω - άπλωσε τα ασπρόρουχα στο σύρμα. Προσεχτικά σε μια εκκρεμότητα παλιά που 'πρεπε προσεχτικά να κλείσει.

- Δεν ήρθα να ταραξω τη σιωπή σου. Σεβάσμια Μητέρα! πες μου, πες μου Μητέρα είχε φόβο; Κοίταξε, τότε μακριά, εκεί που η νύχτα φέγγει το πρώτο αστέρι και ως να είχε σκεφτεί από καιρό μίλησε «είχε ρίμμε να λήξει η θητεία. Η επι-

Γιάννης Η. Παππάς:

Στην άκρη του ονείρου

Εκδόσεις Μεταίχμιο

Με τίτλο «Στην άκρη του ονείρου» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Μεταίχμιο» η ποιητική συλλογή του Αρτινού λογοτέχνη Γιάννη Παππά, ο οποίος στη σειρά αυτή των τριάντα ποιημάτων του στρέφει την ποιητική του ρότα στον γενέθλιο τόπο και αφήνει τους στίχους του να ξεπηδήσουν άσφανα με την ορμή και ευλυγισία ενός ποιητικού λόγου, που έχει τη δύναμη να φτάσει πέρα από τον χώρο και τον χρόνο και να περάσει άφοβα τις συμπληγμάδες της μνήμης. Πρόκειται για ένα υπέροχο ποιητικό ταξίδι, στο οποίο με μεαστρία καταφέρνει να βάλει τον αναγνώστη, ιδιαίτερα δε αυτόν που βίωσε κάποτε με όποιο τρόπο πόρνομοις διαδρομές και αγωνία μαζί με τον ποιητή για την επιστροφή, τον καθένα στη δική του Ιθάκη.

Το σημαντικό είναι ότι το έξω ταξίδι δεν είναι ασύνδετο με το έσω, η πορεία της αυτογνωσίας και της υπαρξιακής αναζήτησης εμφανίζεται σε μια παράλληλη πορεία με την αναζήτηση του υγιούς παρελθόντος, με σκοπό την αναπλήρωση καταστάσεων και την αναθεώρηση απόψεων που σχετίζονται πάντα με το πρωτογενές υλικό, αυτό που ενίοτε ο καθένας από εμάς, επιχειρεί να διαχειριστεί σε ύστερο χρόνο, καθώς στην πρώτη αμύθητη και αθάνα παιδική επαφή μαζί του αδυνατεί να γνωρίσει την αξία του.

Σιγανές φωνές και σιωπές δυνατές, απόηχοι της φύσης και της γης, προδομένα όνειρα και ανεκπλήρωτοι πόθοι και ανάμεσα τους η ποίηση, αγγελιοφόρος της ελπίδας.

Έτσι, ακολουθώντας τη ροή του ποιητή, θα καταφέρει να αφουγκραστεί κανείς τον άνεμο που «κουβαλάει τη μυρωδιά των πορτοκαλαθών και την υγρασία της νύχτας», θα ακούσει «τα βατράχια να συ-

νεχίζουν το αιώσιο τραγούδι τους, όπως τα χρόνια της νιότης» και θα δει «πέρα στον κάμπο σκιές να περιπλανιούνται σε να χορεύουν...» (ΟΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΤΟ ΒΡΑΔΥ)...

...Μπορεί πάλι, να κάνει μαζί του τη «βόλα της Κυριακής στο δημόσιο δρόμο, με τα κλεφτά δειλά βλέμματα» στην «Άρτα με τη μυρωδιά του ούζου και των ανεκπλήρωτων ερωτών», «όμως τη νύχτα πάντα στρέφει την ποιητική του ρότα στον γενέθλιο τόπο και αφήνει τους στίχους του να ξεπηδήσουν άσφανα με την ορμή και ευλυγισία ενός ποιητικού λόγου, που έχει τη δύναμη να φτάσει πέρα από τον χώρο και τον χρόνο και να περάσει άφοβα τις συμπληγμάδες της μνήμης. Πρόκειται για ένα υπέροχο ποιητικό ταξίδι, στο οποίο με μεαστρία καταφέρνει να βάλει τον αναγνώστη, ιδιαίτερα δε αυτόν που βίωσε κάποτε με όποιο τρόπο πόρνομοις διαδρομές και αγωνία μαζί με τον ποιητή για την επιστροφή, τον καθένα στη δική του Ιθάκη.

Το σημαντικό είναι ότι το έξω ταξίδι δεν είναι ασύνδετο με το έσω, η πορεία της αυτογνωσίας και της υπαρξιακής αναζήτησης εμφανίζεται σε μια παράλληλη πορεία με την αναζήτηση του υγιούς παρελθόντος, με σκοπό την αναπλήρωση καταστάσεων και την αναθεώρηση απόψεων που σχετίζονται πάντα με το πρωτογενές υλικό, αυτό που ενίοτε ο καθένας από εμάς, επιχειρεί να διαχειριστεί σε ύστερο χρόνο, καθώς στην πρώτη αμύθητη και αθάνα παιδική επαφή μαζί του αδυνατεί να γνωρίσει την αξία του.

Σιγανές φωνές και σιωπές δυνατές, απόηχοι της φύσης και της γης, προδομένα όνειρα και ανεκπλήρωτοι πόθοι και ανάμεσα τους η ποίηση, αγγελιοφόρος της ελπίδας.

Έτσι, ακολουθώντας τη ροή του ποιητή, θα καταφέρει να αφουγκραστεί κανείς τον άνεμο που «κουβαλάει τη μυρωδιά των πορτοκαλαθών και την υγρασία της νύχτας», θα ακούσει «τα βατράχια να συ-

νεχίζουν το αιώσιο τραγούδι τους, όπως τα χρόνια της νιότης» και θα δει «πέρα στον κάμπο σκιές να περιπλανιούνται σε να χορεύουν...» (ΟΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΤΟ ΒΡΑΔΥ)...

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ ΑΡΤΙΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ ΑΡΤΙΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ είναι Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Ο σκοπός της ΕΤΑΙΡΙΑΣ είναι αποκλειστικά κοινωνικής. Ως αντικείμενο έχει την κοινωνική αλληλεγγύη, με στόχο τον ανθρωπισμό, τη φιλανθρωπία και τον πολιτισμό.

Η Εταιρία δραστηριοποιείται στον τομέα της κοινωνικής πρωτοβάθμιας φροντίδας, προσφέροντας υπηρεσίες υποστήριξης για τη βελτίωση της ζωής των πολιτών και την αναβάθμιση των γενικών συνθηκών διαβίωσης.

Ειδικότερα στηρίζει τη γυναίκα, τη μητέρα, το παιδί, την οικογένεια σε κάθε μορφή (πολύτεχνη, μονογονεϊκή), τα μοναχικά άτομα και τους υπεράρρηκους, που αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά, κοινωνικά, οικογενειακά και άλλα προβλήματα.

Για την εκπλήρωση των στόχων της, μεταξύ των άλλων, αναλαμβάνει:

- Συγκέντρωση και διανομή τροφίμων, ενδυμάτων, σχολικών ειδών, παιχνιδιών, ειδών νοικοκυριού και άλλων αγαθών.
- Συγκέντρωση οικονομικής βοήθειας για την ενίσχυση απόρων οικογενειών και μοναχικών ατόμων.
- Έκδοση και πώληση βιβλίων, περιοδικών κ.ά., που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με τους στόχους της Εταιρίας.
- Οργάνωση φιλανθρωπικών εκδηλώσεων, διαλέξεων, εκθέσεων, κινηματογραφικών προβολών, συναυλιών και άλλων εκδηλώσεων με

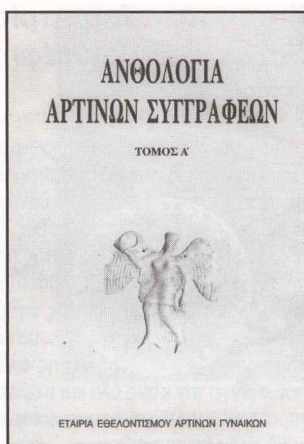
στόχο την εκπλήρωση των σκοπών της Εταιρίας.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ ΑΡΤΙΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ για την προσφορά της στο κοινωνικό σύνολο βραβεύθηκε στον εορτασμό για την ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ από το ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ - ΠΡΟΝΟΙΑΣ το έτος 2002 και από τον Μουσικοφιλολογικό Σύλλογο «ΣΚΟΥΦΑΣ» το 2005 με το ΑΓΡΑΦΙΩΤΕΙΟ ΒΡΑΒΕΙΟ στην Άρτα.

Όσοι ενδιαφέρονται να αγοράσουν τις εκδόσεις της Εταιρείας ή να προσφέρουν υλική βοήθεια, μπορούν να επικοινωνούν στο τηλέφωνο 26810-77100 (Γραφεία ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ) με την Πρόεδρο κα **ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΓΚΟΛΟΜΑΖΟΥ**.

Είς ευχόμεστε ολόψυχα καλή συνέχεια στο δύσκολο έργο που έχουν να διατελέσουν τα μέλη του Δ.Σ. της Εταιρείας και θερμές ευχαριστίες για την προσφορά των βιβλίων της.

Ο «ΠΥΡΡΟΣ» θα σταθεί δίπλα σε πρωτοβουλίες που έχουν ως σκοπό την εξάλειψη της φτώχειας και την καλυτέρευση της ζωής αυτών που υποφέρουν.

Στην κυκλοφορία η παράκαμψη Αγρινίου

ΠΑΡΑΔΟΘΗΚΕ στις 29 Μαΐου 2009 στην κυκλοφορία, από τον υπουργό ΠΕΧΩΔΕ Γιώργο Σουφλιά, η ευρεία παράκαμψη του Αγρινίου, στη Δυτική Ελλάδα, μήκους 34 χλμ. και συγκεκριμένα τον τμήμα από τον κόμβο Κεφαλόβρυσου έως τον κόμβο Κουβαρά, με το οποίο μειώνονται σημαντικά οι αποστάσεις κατά 11,5 χιλιόμετρα και συντομεύει τουλάχιστον κατά 30 λεπτά το ταξίδι για την Αθήνα.

Πρόκειται για έργο μεγάλης σημασίας, που το πέριξαν επί δεκαετίες ολόκληρες οι κάτοικοι της ευρύτερης περιοχής της Δυτικής Ελλάδας, κυρίως σε ό,τι αφορά την ασφάλεια, αφού αντικαθίστα έναν δρόμο - καρμανιόλα, το πιο επικίνδυνο τμήμα της παλιάς εθνικής οδού.

Η παράκαμψη Αγρινίου έχει μήκος συνολικά 34 χιλιόμετρα, από τον ανιστόπεδο κόμβο Κεφαλόβρυσου μέχρι τον ανιστόπεδο κόμβο Κουβαρά και αποτελεί τμήμα της Ιόνιας Οδού.

Αναφερόμενος στο έργο της Ιόνιας Οδού, προ-υπολογισμού 1,4 δισ. ευρώ, ο κ. Σουφλιάς τόνισε ότι έχει ήδη ξεκινήσει και διευκρίνισε ότι ο αυτοκινητόδρομος από τον Αντίρριο μέχρι τα Ιωάννινα έχει συνολικό μήκος περίπου 196 χλμ. - και από αυτά, τα 117 χλμ. κατασκευάζονται εντός του Νομού Αιτωλοακαρνανίας.

Τα 34 χιλιόμετρα από αυτά παραδόθηκαν στην κυκλοφορία και σύμφωνα με τη σύμβαση παραχώρησης μέσα σε 40 μήνες, δηλαδή μέχρι 19.4.2011 προβλέπεται με αποκλειστική προθεσμία η ολοκλήρωση του τμήματος Αντιρρίου - Αγρινίου και μέχρι το τέλος του 2013 η ολοκλήρωση του άξονα της Ιόνιας Οδού.

Ολοκληρώθηκε η Εγνατία Οδός

ΓΙΑ ΕΡΓΟ που αλλάζει τον χάρτη της χώρας και δημιουργεί πολύ μεγαλύτερες προοπτικές ανάπτυξης για πολλές περιφέρειες, ιδιαίτερα στην περιοχή της Βόρειας και Δυτικής Ελλάδας, έκανε λόγο ο πρωθυπουργός Κ. Καραμανλής, εγκαινιάζοντας την Εγνατία Οδό.

Ο κ. Καραμανλής, μιλώντας σε σχετική εκδήλωση στη γέφυρα του ποταμού Βενετικού, επισήμανε ότι «υλοποιείται το μεγαλύτερο πρόγραμμα έργων υποδομής που έχει γνωρίσει ποτέ ο τόπος. Μόνο το ΠΕΧΩΔΕ υλοποιεί έργα ύψους περίπου 19 δισ. ευρώ, ενώ πολύ σημαντικά έργα υλοποιούνται και από τις Περιφέρειες».

Σύμφωνα με τον υπουργό ΠΕΧΩΔΕ κ. Σουφλιά, με το κομμάτι του έργου, που δόθηκε στις 29 Μαΐου

2009 στην κυκλοφορία (μέρος του τμήματος Ιωάννινα - Γρεβενά με μήκος 31 χλμ.), είναι εφικτή η διάσχιση όλης της Εγνατίας από τους Κήπους του Έβρου μέχρι και την Ηγουμένησα, ήτοι 670 χλμ. Μόνο σε δυο πολύ μικρά τμήματα της Εγνατίας συνεχίζονται οι εργασίες, από τα οποία το ένα είναι μία σήραγγα μήκους 830 μέτρων στο τμήμα Σέλλες - Αγ. Αναστασία, μεταξύ Ιωαννίνων και Ηγουμένησας, που ολοκληρώνεται τον Ιούλιο.

Το δεύτερο σημείο είναι μία γέφυρα μήκους 380 μέτρων στο τμήμα Αραχθός - Περιστέρη, μεταξύ Ιωαννίνων και Μετσόβου, η οποία περατώνεται μέσα στον Σεπτέμβριο του 2009, διότι υπήρχαν δυσκολίες στη θεμελίωσή της. Επιπλέον, συνεχίζεται η κατασκευή των κάθετων αξόνων, όπου έχουν παραδοθεί 113 χλμ., ενώ εργασίες υλοποιούνται στους άξονες Θεσσαλονίκη - Προμαχώνας, Σιάτιστα - Καστοριά, Αρδάνιο - Ορμένιο, με ορίζοντα ολοκλήρωσης εντός του 2009.

Μέτρα προστασίας για τις αρκούδες

ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ της περιφράξης στο τμήμα της Εγνατίας Οδού Παναγιά - Γρεβενά και στον κάθετο οδικό της άξονα Σιάτιστα - Κρυσταλλοπηγή, ώστε να αποτρέπεται η είσοδος της αρκούδας στον αυτοκινητόδρομο, ανακοίνωσε ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Γιώργος Σουφλιάς στις 24 Ιουνίου 2009 ύστερα από σύσκεψη που είχε με τους νομάρχες Καστοριάς, Γρεβενών και Ιωαννίνων και τους εκπροσώπους των Περιβαλλοντικών Οργανώσεων "Καλλιστώ" και "Αρκτούρος".

Παρότι κατά την κατασκευή της Εγνατίας Οδού δαπανήθηκαν επιπλέον πάνω από 100 εκατ. ευρώ για την προστασία της αρκούδας, δημιουργήθηκαν έντονα προβλήματα με τροχαία και θανατηφόρα ατυχήματα κατά μήκος του αυτοκινητόδρομου, επειδή η περιφράξη που έχει τοποθετηθεί είναι ανεπαρκής.

Ωστόσο, τόσο ο υπουργός όσο και οι εκπρόσωποι της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης και των περιβαλλοντικών οργανώσεων, υποστήριξαν ότι «δεν υπάρχουν ευθύνες», αφού δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθεί η ανοχή του φράκτι που έχει τοποθετηθεί.

Επίσης, θα τοποθετηθεί σήμανση για τους οδηγούς, προκειμένου να ενημερώνονται ότι αρχίζει ο βιότοπος και παράλληλα θα γίνει διαφημιστική καμπάνια για τους κατοίκους κυρίως της περιοχής της Καστοριάς για την αρκούδα.

Εκδήλωση μνήμης για τον Σπ. Λάμπρου

Σ τις 3-4-2009, όσοι βρεθήκαμε στην αίθουσα του Φιλολογικού Συλλόγου «Παρνασσός», στην εκδήλωση μνήμης για τα 90 χρόνια από το θάνατο του Τζουμερκιώτη (από τους Καλαρρύτες) Σπ. Π. Λάμπρου, Καθηγητή Ιστορίας, Πρύτανη του Εθνικού Πανεπιστημίου Αθηνών (1904/1905) και Πρωθυπουργού (1916-1917), νιώσαμε υπερηφάνεια και τιμή για την προσφορά στα γράμματα και τον πολιτισμό του λαμπρού αυτού συντοπίτη μας. Δεκαεπταάρων ετών ήταν το 1865, όταν με τα αδέρφια του και μερικούς άλλους εφήβους, ίδρυσαν τον Φιλολογικό Σύλλογο «Παρνασσός», τον οποίον λάμπρυναν και λαμπρύνουν οι κορυφές της ελληνικής διανοήσης.

Για το έργο του Σπ. Λάμπρου και την προσφορά του στα Γράμματα και στον Πολιτισμό μίλησαν, ο Ομότιμος Καθηγητής κ. **Ιωάννης Μαρκαντώνης**, ο Επίσης Ομότ. Καθηγητής (πρ. Πρύτανης) κ. **Φ. Μήτσης**, ο Καθηγητής της Φιλοσοφικής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. **Γερ. Ζώρας**, ο Πρόεδρος της Κοινότητας Καλαρρυτιών κ. **Χρ. Κοταρέλας**, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Καλαρρυτινών Αττικής, Διηγούμενος κ. **Σπ. Φασούλας** και η κ. **Βάσω Κωσταρίδη**, λογοτέχνης, μέλος του Δ.Σ. των Καλαρρυτινών Αττικής.

Η προσφορά των Ηπειρωτών στον ελληνισμό δεν εξαντλείται με τα πασίγνωστα και λαμπρά Κοινωνικά Ιδρύματα που άφησαν στην Πατρίδα μας, ούτε με τις απλόχερες χορηγίες τους, εθνικής και φιλανθρωπικής σπουδαιότητας, σε χρόνους δίσκευσης. Συμπληρώνεται και με την πνευματική και πολιτιστική γενναιοδωρία τους. Μόνο που αυτές οι τελευταίες, ως άυλες, δεν φαίνονται, δεν ηχούν ή κάποιοι δε θέλουν να τις δουν...

Μπράβο στους Καλαρρυτινούς που άρχισαν να τις προβάλλουν. Καιρός είναι να τους μιμηθούν και άλλοι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΣ

10Η ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΦΟΡΕΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΓΝΑΝΤΩΝ
Στις 14 Αυγούστου 2009, ημέρα Παρασκευή, στις 11 το πρωί, θα γίνει η 10η Συνδιάσκεψη Φορέων του Δήμου Αγναντών Άρτας, στον Καταράκτη, στο Δασικό Χωριό. Τη διοργάνωση ανέλαβε ο Δήμος και το θέμα της είναι «**Τα πολιτιστικά μνημεία της περιοχής**».

ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΑΪΡΟΥ: 25 ΧΡΟΝΙΑ (1983 - 2008)

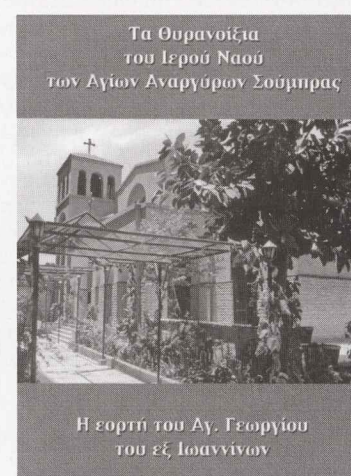
Το Ορθόδοξο Πνευματικό Πατριαρχικό Κέντρο Καΐρου, πρόεδρος του οποίου είναι ο ακραιφνής Ηπειρώτης **Απόλλων Βλάχος** (και πρόεδρος του Πανεπιστημικού Συλλόγου Καΐρου) αποτελεί μία ελληνική γωνιά, όπου ζωντανεύει το όραμα της αγάπης και καλλιεργείται η ελληνική ζεστασιά και φιλοξενία. Είκοσι πέντε χρόνια συμπλήρωσε το 2008 το Κέντρο και ο κ. Βλάχος μάς έκανε έναν σύντομο απολογισμό της δράσης και της προσφοράς του:

- Επισταμένη μέριμνα της Ενορίας των Αγίων Αναργύρων. Συγκρότηση των νέων.
- Ιούνιος 1984. Προσκύνημα στους Αγίους Τόπους.
- Στήριξη της Ελληνικής Γλώσσας. Από

το 1985 Λειτουργεί Φροντιστήριο με ένα και δύο τμήματα. Για μία 12ετία φοίτησαν 700 νέοι και νέες.

- Καλλιέργεια φιλικών δεσμών -Διοργάνωση εκδρομών.
- Ενδιαφέρον για τις Ελληνικές Κοινότητες Εσωτερικού. Διοργάνωση επισκέψεων σε Φαγιούμ, Ζαχαζίκ, Σουέζ, Ισμαηλία και Πόρτ- Σάιντ.
- Στήριξη των παραδόσεων της φυλής, αναβάθμιση των πανηγύριων.
- Λειτουργία εντευκτηρίου, βιβλιοθήκης.
- Καλλιέργεια σχέσεων, αγκάλιασμα των οικογενειών από μικτούς γάμους.
- Γνωριμία της πατρίδας. Αποστολή νέων στην Κύπρο.
- Σύσταση Επιτροπής Αγάπης. Ενδιαφέρον υπέρ ασθενών και γερόντων.

- Λειτουργία συστηματικών προγευμάτων και συνεστιάσεων μετά τη Θεία Λειτουργία.
- Πανηγυρικός τρίμηρος εορτασμός των Θυρανοξιών του Ι.Ν. Αγίων Αναργύρων (στο Ελληνικό Κέντρο, στους Αγίους Αναργύρους, στην Ελληνική Στέγη, στην Αλεξάνδρεια, περίπατος στο Νέιλο).
- Συμμετοχή Χορευτικού από τα Ιωάννινα, συμμετοχή 50 πρώην Σουμπριανών από την Αθήνα.
- Διοργάνωση 40 ιερών προσκυνημάτων στο Θεοβόδιο Όρος στην Ιερά Μονή της Αγίας Αικατερίνης.
- Στήριξη των αδύναμων μαθητών. Λειτουργία Φροντιστηρίου κάθε Τρίτη, Παρασκευή και Κυριακή.
- Λειτουργία πολιτιστικού κύκλου νέων, παιδιών, προβολή βιντεοταινιών πολιτιστικού περιεχομένου, προβολή διδακτι-

Τα Θυρανοξία του Ιερού Ναού των Αγίων Αναργύρων Σουμπρίας

Μπροστά στο Ηρώο του Λορέντζου Μαβίλη.

ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ ΤΟΥ ΔΡΙΣΚΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τιμή στον Λορέντζο Μαβίλη

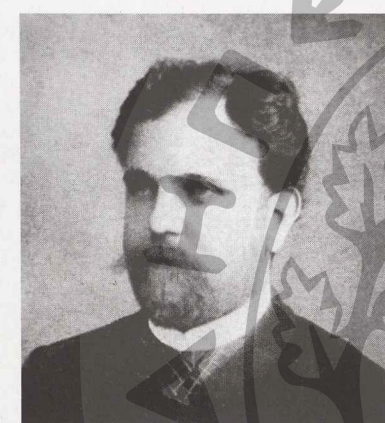
Την Κυριακή των Βαΐων, 12 Απριλίου 2009, πενήντα ορειβάτες του Ορειβατικού Συλλόγου Ιωαννίνων ανέβηκαν στην κορυφή του Δρίσκου, για να απονείμουν φόρο τιμής στον ήρωα Κερκυραίο ποιητή και βουλευτή **ΛΟΡΕΝΤΖΟ ΜΑΒΙΛΗ**, ο οποίος έπεσε στον Δρίσκο, πολεμώντας για την απελευθέρωση της Ηπείρου, στις 28-11-1912.

Αρχηγός της αποστολής ήταν ο **Γεώργιος Τσαμπάς**, έφορος υλικού και περιβάλλοντος του Συλλόγου, ο οποίος και διένειμε φυλλάδιο στους συμμετέχοντες με σύντομο βιογραφικό του Λ. Μαβίλη, και η **Χρυσούλα Πάκου**, ταμίας.

Την ημέρα αυτή οι ορειβάτες βάδισαν συνολικά 12 χιλιόμετρα, χωρίς να κουραστούν.

Στο μέσο της διαδρομής έφθασαν, λίγο πριν από το ιστορικό μοναστήρι **Τζώρας**, πάνω σε λόφο, στο **μνημείο του Λ. Μαβίλη**, για τη ζωή και τη δράση του οποίου μίλησε ο πρώην πρόεδρος του Συλλόγου **Κων/νος Μπαρμπούτης**.

Ο κ. Μπαρμπούτης τόνισε πως

Ο ποιητής Λορέντζος Μαβίλης.

όταν ο Λ. Μαβίλης τραυματίστηκε βαριά και κατάλαβε πως έρχεται το τέλος του, είπε στους συντρόφους του: «**Πολλές τιμές περίμενα πατρίδα μου από σένα. Την τιμή που μου έκανες να πεθάνω για σένα, δεν την περίμενα ποτέ**».

Μίλησε ακόμη ο γεν. γραμματέας του Συλλόγου, καθηγητής Πανεπιστημίου, **Άρης Μπαρτζώκας**, ο οποίος τόνισε πως ο ήρωας Λορέντζος Μαβίλης εγκατέλειψε και

Στην εξέδρα πριν από το χωριό Δαφνούλα.

Ο ποταμός Αραχθός, καθώς φαίνεται από την εξέδρα.

τίτλους και τιμές, προκειμένου να υπηρετήσει την πατρίδα του. Ο Μαβίλης ήταν βουλευτής, εκλεγμένος από τον λαό, και διακεκριμένος ποιητής. Και όμως για την απελευθέρωση της Ηπείρου, τα εγκατέλειψε όλα.

Η πορεία συνεχίστηκε προς το πανέμορφο χωριό **Δαφνούλα**. Πριν από το χωριό αυτό, στην άκρη της χαράδρας του Αραχθού, υπάρχει εξέδρα με πέτρα πελεκητή, με βρυσούλα, όπου ξεκουράστηκαν οι ορειβάτες και απόλαυσαν τη θέα που ξετυλιγόταν μπροστά τους, με τον ποταμό **Αραχθό** να κυλάει προς τη θάλασσα.

Απέναντι το πανέμορφο χωριό **Ελληνικό των Κατσανοχωρίων** και στην κορυφή του το ιστορικό μοναστήρι της **Τσιούκας** και οι χιονισμένες και υψηλές κορφές των **Τζουμερκίων, Κακαρδίτσα** (2.429 υψ.) και **Στρογγούλα** (2.017 υψ.). Στο χωριό Δαφνούλα οι ορειβάτες έφθασαν σε μία ώρα. Στην όμορφη πλατεία του χωριού, οι λίγοι κάτοικοι τους υποδέχτηκαν με εγκάρδια όμορφη. Η θέα από την πλατεία προς το **Λεκανοπέδιο Ιωαννίνων** είναι εκπληκτική!

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗΣ
π. πρόεδρος ΕΟΣ Ιωαννίνων

*** Εντάχθηκε στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών το έργο "Κατασκευή Υπαίθριου Θεάτρου" στον Δήμο Ηγουμενίτσας, με συνολικό προϋπολογισμό 1.630.300 ευρώ. Τη μελέτη του έργου, που θα βρίσκεται σε πλαγιά λόφου στις παρυφές της πόλης (θέση Τσιμπουρίκι), έχει εκπονήσει ο Δήμος Ηγουμενίτσας. Οι κατασκευές θα είναι ήπιας μορφής και θα περιλαμβάνουν υπαίθριο θέατρο 1.174 θέσεων και όλους τους απαραίτητους βοηθητικούς χώρους. "Μετά το Μουσείο Ηγουμενίτσας, είναι η μεγαλύτερη πολιτιστική υποδομή που δημιουργείται στη Θεσπρωτία. Είναι ένα έργο που θα καλύψει το τεράστιο κενό που υπάρχει σ' αυτόν τον τομέα στο νομό μας, ενώ ταυτόχρονα θα συμβάλλει στην αύξηση της τουριστικής κίνησης και της απασχόλησης", δήλωσε ο υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, Θεσπρωτός, Αντώνης Μπέζας.

*** Και μιας και μιλάμε για υπαίθρια θέατρα, φαίνεται πως πολλοί Δήμοι και φορείς στην Ήπειρο προχωρούν στη δημιουργία τους. Είναι πολύ όμορφο και απολαυστικό, μετά τα θερινά σινεμά που φθίνουν (αν και αντιστέκονται), να παρακολουθείς πολιτιστικά δρώμενα το καλοκαίρι. Έτσι στο Πέτα και στη Σκούπα της Άρτας, όπως μαθαίνουμε, λειτουργούν παρόμοιοι χώροι, που αυτή την περίοδο έχουν την τιμητική τους.

*** Στις 11,12 και 13 Αυγούστου 2009 στο Αράχθειο θέατρο Παλαιοχωρίου Σκούπας Άρτας, θα δοθούν τρεις θεατρικές παραστάσεις, που μπορούν να παρακολουθήσουν, με ελεύθερη είσοδο, όλοι οι κάτοικοι της ευρύτερης περιοχής των Τζουμέρκων. Φέτος για πρώτη φορά θα δοθεί παιδική θεατρική παράσταση για τους μικρούς μας φίλους.

*** Επιμένουμε στο θέατρο. Μια όμορφη παρά-

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΕΣ & ΑΛΕΣ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Του ΑΝΔΡΕΑ ΡΙΖΟΥ

Ο καλός φίλος, σκηνοθέτης Στράτος Στασινός, Ηπειρώτης, αποδεικνύεται αεικίνητος και πάντα ανήσυχος. Μετά την επιτυχημένη, σύμφωνα με την αποδοχή του έργου του, βουτιά στη ζωγραφική ("Τα μέσα μου τοπία", η πρώτη του μεγάλη ατομική έκθεση στον γενέθλιο τόπο, πρόσφατα στην Άρτα, έτυχε ευνοϊκής κριτικής), βάζει πλώρη και για τα...βαθιά νερά της λογοτεχνίας. Το ερχόμενο φθινόπωρο κυκλοφορεί από τις Ηπειρωτικές Εκδόσεις "Πέτρα" (...από εμάς, δηλαδή), η πρώτη του συλλογή διηγημάτων με τίτλο "Ιστορίες του άλλου". Του ευχόμαστε, η επιτυχία που κατέκτησε στους άλλους τομείς, να τον συνοδεύσει και στη λογοτεχνική του δημιουργία.

σταση, τη "Λέσχη της αυτοκτονίας", παρακολουθήσαμε την περασμένη άνοιξη στο Αμφι - Θέατρο του Σπύρου Ευαγγελάτου, στην Πλάκα. Μια παράσταση βασισμένη στο ομότιτλο διήγημα του Ρόμπερτ Λούις Στήβενσον, σε σκηνοθεσία Κατερίνας Ευαγγελάτου, σκηνικά - κοστούμια Κωνσταντίνου Ζαμάνη, μουσική Σταύρου Γασπαράτου και φωτισμούς Μελίνας Μασχά. "Γιατί να μην υπάρχει ανοιχτή η τελική επιλογή, η μεγαλύτερη, η αποχώρησή μας; Όπως και όποτε εμείς το επιλέξουμε. Με αξιοπρέπεια. Με το κεφάλι μας ψηλά, όταν εμείς αποφασίσουμε πως έκλεισε ο κύκλος. Δεν με επιλέγει ο θάνατος - τον επιλέγω εγώ!". Σ' έναν από τους ρόλους ο Φώτης Μπατζάς, νέος ηθοποιός, εκ μητρός Ηπειρώτης. Του ευχόμαστε καλούς και δυνατούς ρόλους και επιτυχίες στους στόχους του.

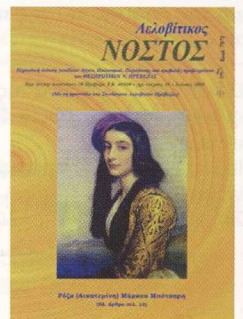
Πολιτιστική εκδήλωση στα Δολιανά

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΜΑΝΟ ΛΟΪΖΟ

Στις 8 Αυγούστου 2009, ημέρα Σάββατο και ώρα 20.00, στο Δημοτικό Σχολείο Δολιανών, στο πλαίσιο των πολιτιστικών εκδηλώσεων του Δήμου Καλπακίου, θα πραγματοποιηθεί συναυλία αφιερωμένη στον ΜΑΝΟ ΛΟΪΖΟ. Καλλιτέχνες, επαγγελματίες και ερασιτέχνες, θα αναλάβουν να ξετυλίξουν τη μουσική δημιουργία του ανεπανάληπτου μουσικοσυνθέτη, που όλοι αγαπήσαμε...

"Λεοβίτικος ΝΟΣΤΟΣ", είναι ο τίτλος του καλού περιοδικού, που έφτασε στα γραφεία μας. Είναι μια περιοδική έκδοση γενέθλιου Λόγου, Πολιτισμού, Παράδοσης και προβολής προβλημάτων του Θεσπρωτικού Πρέβεζας, με τη φροντίδα του Συνδέσμου Λεοβιτών (έδρα Πρέβεζα). Ήδη το περιοδικό αριθμεί 16 τεύχη (Ιούλιος 2009), είναι 32

σελίδων και σε τετράχρωμη εκτύπωση. Χαίρομαστε όταν ένα έντυπο προστίθεται στο πάνθεον του Ηπειρωτικού Τύπου, γηγενούς και αποδημικού. Εμείς, μάλιστα, έχουμε και δεσμούς με τα Λέοβα (Θεσπρωτικό) καθότι, επί πολλά χρόνια, επιμεληθήκαμε την έκδοση των Αποδήμων Λεοβιτών της Αθήνας. Εκδότης είναι ο εκάστοτε πρόεδρος του Συλλόγου (τώρα ο Βασίλειος Κωνσταντινίδης), τα γραφεία είναι Ιωαννίνων 38, 48100 Πρέβεζα, τηλ.: 26820-27337. Από μας πάντα εκδοτικές επιτυχίες και ο ΝΟΣΤΟΣ να φέρνει κοντά τους τους Λεοβίτες στον γενέθλιο τόπο τους!

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ "Θ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ"

Τα εγκαίνια του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης «Θεόδωρος Παπαγιάννης» στο Ελληνικό Ιωαννίνων θα γίνουν στις 7 Σεπτεμβρίου 2009 το απόγευμα. Στην τελετή των εγκαινίων θα παραστεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας.

Το Μουσείο που δημιουργήσαμε στο Ελληνικό Ιωαννίνων του Δήμου Κατσανοχωρίων φιλοδοξούμε να είναι μοναδικό στο είδος του. Η μοναδικότητά του έγκειται στο ότι περιλαμβάνει έργα που μιλούν για τον τόπο μας, την Ήπειρο και την ιστορία της. Για ό,τι τη δόξασε και την έκανε σεβαστή στον κάθε Έλληνα που ακούει το όνομά της.

Είναι μοναδικό, γιατί μιλάει για το ψωμί, για τον ευεργέτη, τον ξενιτεμένο, τον πνευματικό άνθρωπο, τον Ηπειρώτη μάστορα, τον βοσκό, τον γεωργό, την πολύπαθη Ηπειρώτισσα μάνα και τέλος για τη μάθηση.

Το Μουσείο φιλοξενείται σ' ένα ωραίο Σχολείο, εκεί που μάθαμε τα πρώτα μας γράμματα. Κτίστηκε από σπουδαίους Ηπειρώτες μαστόρους με χρήματα του ευεργέτη Νικόλαου Μαντελόπουλου, συγχωριανού μας. Άλλοτε στέγαζε ένα μελίσσι από 150 παιδιά, που έδιναν ζωή και χαρά στον τόπο. Τώρα έχει πολύ λίγα. Το Μουσείο αυτό, με τις ιδιαιτερότητές του, είναι αφιερωμένο στους συγχωριανούς μου πρώτ' απ' όλα, όπως και σ' όλους τους δημότες. Είναι το δικό τους Μουσείο. Εύχομαι έτσι να το δουν και να το αγκαλιάσουν με αγάπη.

Θόδωρος Παπαγιάννης

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΗ ΚΟΣΣΥΒΑΚΗ
Διαχρονικός Ηπειρώτικος Ελληνισμός

Με τη συστηματική συλλογή ιστορικών στοιχείων και την επαγωγική επεξεργασία τους, αποκαλύπτει και θεμελιώνει την αδιάσπαστη συνέχεια του Ελληνισμού από τα πανάρχαια χρόνια των Πελασγών προγόνων μας μέχρι τους ήρωες Σουλιώτες του 1821. Στο βιβλίο αυτό θα βρούμε την "ασπίδα και το δόρυ" της ιστορικής γνώσης που χρειαζόμαστε για ν' αντιμετωπίσουμε τη συστηματική διαστρέβλωση και υπεξαίρεση της ιστορικής και πολιτιστικής κληρονομιάς μας.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΚΑΔΜΟΣ"